

AKADEMIN FÖR UTBILDNING OCH EKONOMI
Avdelningen för humaniora

”#Metoo har förändrat Sverige”

En analys av #metoo-upproppet i de Gävlebaserade lokaltidningarna
Arbetsbladet och Gefle Dagblad

Helene Göthe Lorenz och
Elin Hugg

2018

Examensarbete, Grundnivå (kandidatexamen), 15 hp
Medie- och kommunikationsvetenskap
Kommunikationsprogrammet: Inriktning kommunikator
Medie- och kommunikationsvetenskap C (61–90) 30 hp

Handledare: Mathias Sylwán
Examinator: Anna Edin

Abstract

Uppsatsens övergripande fråga handlar om hur de två Gävlebaserade lokaltidningarna Arbetarbladet och Gefle Dagblad har konstruerat #metoo-uppropet samt kvinnor och män? Artiklarna som analyserats var publicerade under perioden oktober 2017 till och med mars 2018. Det empiriska materialet bestod av sexton utvalda artiklar. I ett första steg analyserades det empiriska materialet utifrån vad i #metoo-uppropet som uppmärksammats av tidningarna. I nästa steg detaljstuderades artiklarna utifrån mönster som delats in i teman. De teoretiska utgångspunkterna var doxa och journalistik. Efter genomförd analys visades att #metoo-uppropet framkom med teman och aspekter om sexuella trakasserier, makt och jämställdhet. I majoriteten av de analyserade artiklarna kan vi konstatera att uppropet #metoo främst handlar om aspekter om makt och minst om aspekter om sexuella trakasserier. Aspekter om jämställdhet lyftes i fyra av sexton artiklar.

Nyckelord: journalistik, doxa, sexuella trakasserier, makt, jämställdhet, kvinnor, män

Innehåll

Inledning.....	1
Bakgrund	2
Syfte och frågeställning	2
Teoretiska utgångspunkter.....	2
Doxa	3
Journalistik	4
Metod, tillvägagångssätt och material	7
Material, urval och avgränsning	9
Analys och resultat	10
Tema sexuella trakasserier	10
Resultat sexuella trakasserier.....	13
Tema makt	14
Resultat makt	30
Tema jämställdhet.....	31
Resultat jämställdhet	37
Slutdiskussion.....	38
Sammanfattning.....	43
Fortsatt forskning.....	44
Referenser.....	45
Litteraturförteckning.....	45
Artiklar	46
Webb.....	47

Inledning

Uppropet #metoo startade i sociala medier i USA som en följd av att den brottsanklagade Harvey Weinsteins sextrakasserier gjordes kända i New York Times (Jodi Kantor & Megan Twohey 2017). Uppropet #metoo samlar kvinnor från olika delar av världen och det finns omkring 600 olika upprop, alla kopplade till #metoo (Kynge & Forsblom 2018, s. 3). Vittnesmål om sexuella trakasserier, övergrepp och maktmissbruk sprids i sociala medier under olika hashtaggar. Berättelserna vittnar om att övergreppen måste sluta och ett av sätten att göra detta på är att sprida uppropet i sociala medier.

Med nya verktyg för kommunikationen på sociala medier ges möjlighet att få veta vad andra tänker och tycker samt att själv berätta vad man gör. Förutsättningarna är goda och möjligheten att finna likatänkande finns, såväl som för att kunna påverka. I sociala medier ges tillfälle att "[...]synliggöra problem, hitta lösningar och åstadkomma förändringar där så behövs [...]" (Stakston 2012, s. 13) och inte minst kan sociala medier erbjuda "[...] rörelser och mötesplatser [...]" (Stakston 2012, s. 13) utan att ta omvägen via etablerade organisationer, genom att gå direkt till handling och på ett effektivt och snabbt sätt uträtta mycket.

Sociala medier har fått en kraftfull framfart med olika budskap där individens värderingar ska "stämna överens med andra individer som ingår i en gruppering" (Stakston 2012, s. 13).

Uppropet #metoo första tweet i Sverige registrerades den 15 oktober 2017 (Gunther 2018) och inom några dagar publicerades inte bara berättelser i sociala medier, utan dessa återfanns även i artiklar i tidningarna. De första artiklarna som publicerades i lokaltidningarna Arbetarbladet och Gefle Dagblad var den 20 oktober 2017.

Uttrycket närvaro på avstånd, kan förklaras med att ett tal, i till exempel radio, som med hjälp av god retorik kan upplevas som om jag själv var på plats, fast så inte är fallet (Kjeldsen 2008, s. 63). I uppropet #metoo har sociala medier spelat en viktig roll med att skapa denna känsla av samhörighet och möjlighet att interagera. Samtidigt har sociala medier funktionen av skriven text, vilket erbjuder läsaren att i lugn och ro reflektera över budskapet (Kjeldsen 2008, s. 65). Med detta som bakgrund väcktes vår nyfikenhet kring #metoo-uppropet som återfanns i lokaltidningarna i Gävle. Vi har särskilt intresserat oss för #metoo uppropet i Sverige.

Bakgrund

Håkan Hvitfelt har under 1980- och 1990-talet utvecklat forskningen om journalistik och vi presenterar mer om Hvitfelts forskning under rubriken Journalistik i teorikapitlet, det är även där vi presenterar Jesper Strömbäck som idag forskar om journalistik, men först en krönika med reflektioner kring #metoo-uppropet av Karin Svanborg - Sjövall.

Genom #metoo-uppropet har många olika berättelser kommit fram, några uppfattas som triviala händelser, andra som grova brott (Svanborg-Sjövall 2017). Uppropet underminerar förhållandet mellan män och kvinnor i samhället (Svanborg-Sjövall 2017). Konsekvenserna kan bli både bra och dåliga, utifrån den kraft som #metoo-uppropet samlar kan kvinnor få upprättelse men kraften kan leda till ”ökad rättsröta” (Svanborg-Sjövall 2017). Vissa män får stå till svars för vad de begått och som “har betett sig vedervärdigt till slut får betala ett högt pris är ännu bättre” (Svanborg-Sjövall 2017). Vidare lyfts arbetsgivarperspektiv utifrån de få kommentarer i uppropet kopplade till ett omedelbart fällande när någon anklagas, skyldig eller ej (Svanborg-Sjövall 2017).

Syfte och frågeställning

Uppsatsens övergripande fråga handlar om hur de två Gävlebaserade lokaltidningarna Arbetarbladet och Gefle Dagblad har konstruerat #metoo-uppropet samt kvinnor och män? Mer konkret syftar analyserna mot att försöka bestämma och identifiera de värderingar, gemensamma ideal och den värdegrund som strukturerar föreställningar om kvinnor, män och relationerna mellan könen och som kommer till uttryck i texterna.

Teoretiska utgångspunkter

I det här kapitlet kommer teorierna och den tidigare forskning som valts för den här undersökningen att presenteras. Tanken är att teorierna tillsammans med den tidigare forskningen om journalistik ska bidra med större förståelse för hur #metoo-uppropet konstruerats samt hur kvinnor och män konstruerats. Detta ska i sin tur hjälpa till att besvara syftet med undersökningen. Inledningsvis kommer en övergripande presentation om doxa därefter följer journalistiken och kapitlet avslutas med hur teorierna i kombination förstås i vår uppsats. Vi använder oss av Hvitfelt, som presenteras inledningsvis, och därefter följer Strömbäcks definition av journalistiken,

och när vi analyserat artiklar som handlar om #metoo-upproppet har vårt verktyg varit dessa teorier.

Doxa

I detta avsnitt presenteras doxa som är den ena teoretiska utgångspunkten i denna undersökning. Enligt den grekiska filosofen Aristoteles handlar retorik om "studiet av allt det som är ämnat att övertyga" (Vigsö 2010, s. 217).

Doxa innebär "[...] det vi tror om världen, det vi antar vara sant, samtidigt ständigt är stätt i förändring. Olika kulturer har sin doxa, sina sedvänjor, värderingar och gemensamma övertygelser, men det har också [...] varje land" (Mral 2013, s. 13). Detta är något som är specifikt för varje person, hur världsbilden är skapad. Vilket betyder att en persons doxa kan förändras eftersom världen är i ständig förändring. Varje person eller kollektiv har sin doxa vilket innebär de erfarenheter, åsikter och sympatier en människa eller kollektiv har. Allt detta påverkar doxan (Mral, Gelang & Bröms 2016, s. 33). Därmed är det möjligt att säga att med doxa går det att förändra eller att befästa tron på doxa. Till exempel kan något som många människor tror på eller tar som sanning ändras eller upprätthållas (Lindqvist 2016, s. 68). Exempelvis kan artiklar om #metoo förändra bilden av vad #metoo står för, eller förstärka bilden av att kvinnor blir utsatta för sexuella trakasserier – och dessutom uppmärksamma det svenska samhället på att detta är något som finns och existerar i allra högsta grad.

Det kan också finnas olika doxor under olika tidsperioder (Mral, Gelang & Bröms 2016, s. 33). Upproppet #metoo belyser hur sexuella trakasserier framställs i samhället idag. Till exempel genom att i en artikel skriva om en man som får jobba kvar trots att han förgripit sig på en kvinna (Arvidsson, 2017, s. 2). Genom #metoo-upproppet ifrågasätts de värderingar som delas gemensamt av kvinnor och män i det svenska samhället, därmed bryter männen mot dessa värderingar. I #metoo-upproppet framkommer berättelser om män som förgripit sig på kvinnor och därmed inte ingår i den doxa som delas i samhället. Den doxa som genomsyrar det svenska samhället där sexuella trakasserier inte accepteras, jämställdheten är en naturlig del i samhället och makt inte missbrukas, innebär att kvinnor och män delar samma värderingar. Men genom upproppet #metoo förändras förhållandet mellan kvinnor och män då värderingarna ifrågasätts.

Ett annat exempel på detta är “[...] män som saknar grundläggande respekt [...]” (Svensson, Persson & Schmidt, 2017, s. 3). Detta citat förtydligar att män bryter mot uttalade överenskommelser. Därmed förändras mäns doxa när #metoo-uppropet belyser ett handlande som pågått i det dolda och nu kommer upp till ytan.

Doxa är något som alla människor är inne i, vilket i det här fallet innefattar författarna till artiklarna, vi som skriver uppsatsen och materialet, det vill säga artiklar som analyseras, föregås av en viss förförståelse. "Det är med andra ord sådant som inte ifrågasätts, sådant som vi "vet" " (Vigsö 2010, s. 233).

Journalistik

Inledningsvis följer *Forskning om journalistik* och kapitlet av Håkan Hvitfelt presenteras. Därefter följer valda delar av Jesper Strömbäcks forskning om journalistik.

Hvitfelt menar att journalistiken skildrar händelser och situationer med verkliga människor i strävan efter äkthet (Hvitfelt 1988, s. 107). Vidare diskuteras hur journalistiken påverkas av olika faktorer som begränsar sakligheten och inget medium kan “[...] helt återskapa verkligheten [...] de journalistiska produkterna en verklighet som är bearbetad av människor” (Hvitfelt 1985 se Hvitfelt 1988, s. 108). Journalistiken är avhängig flera olika begränsningar som påverkar hur nyheten förmedlas, exempelvis den om objektiviteten, källkritiken samt brist på information och aktualitetskrav (Hvitfelt, 1988, s. 108). Dessa begränsningar påverkar, uppmärksammar och befrämjar vissa händelser och förhållanden men den journalistiska formen utgår från ett verklighetsmaterial (Hvitfelt 1988, s. 108). I medierna berättar journalisterna om en komplex och omfattande verklighet som förenklas. Därmed förenklas materialet och höjdpunkter uppmärksammas liksom att händelser vinklas och kollektiva händelser personifieras (Hvitfelt 1988, s. 110–111).

Ord och uttryck, men även meningar, samt kombinationer av och ordningsföljden mellan meningarna är centrala delar i kommunikationsprocessen. De har givetvis en mycket stor betydelse för den bild av händelser och förhållanden som massmediernas publik utvecklar. Olika bilder av en och samma händelse förmedlas om den språkliga dräkten ändras, även om det sakliga innehållet är oförändrat.

(Hvitfelt 1988, s. 113).

Citatet beskriver språket som centralt och texternas verkliga innebörd kan tolkas på olika sätt.

I följande del redovisa aktuell forskning som här representeras av Jesper Strömbäck, han lyfter frågan om skillnaden i forskningen under 1970- och 80 talen och den som bedrivs från 2000-talet och fram till idag, därtill ett starkt förändrat medielandskap och att andra nyheter ges mer plats i media (Strömbäck 2008, s.14). Strömbäck skriver även om vikten av att genomföra en studie under en längre tidsperiod, för att på så sätt se generella mönster, men att det kan vara av särskilt intresse att genomföra en fallstudie och då fokusera på “[...] speciella händelseskeenden [...]” (Strömbäck 2008, s. 15). Morgontidningar har allmänt större fokus på nyheter om ekonomi, administration och politik samt “[...] nyheter från vardagsliv eller som berör sociala och kulturella områden i samhället [...]” (Strömbäck 2008, s. 19). Ett exempel på ett citat från en nyhet i lokaltidningen är “DO har bestämt sig för att granska flera medieföretag” (Henning 2017, s. 6).

Aktuell forskning visar att när något inträffar i samhället synliggörs hur blickarna koncentreras inom journalistiken mot “[...] de som har makt, inflytande och kändisskap” (Strömbäck 2008, s 23). Skillnaden ligger i att tidigare var officiella källor rådande inom nyhetsjournalistiken (Strömbäck 2008, s. 23). Normaljournalistiken är ett begrepp och område som Strömbäck använder, till skillnad från det mer specifika journalistiska genrer som sport- eller den politiska nyhetsjournalistiken (Strömbäck 2008, s. 36). Strömbäck förklarar journalistiken som en egen genre i förhållande till konsumentinformation, underhållning eller reklam (Nord & Strömbäck 2004, s. 18). De artiklar vi har analyserat i vår uppsats relaterar till begreppet normaljournalistik. Medierna är inte beroende av journalistiken, men för att allmänheten ska få kännedom om händelser är journalistiken starkt kopplad till medierna (Nord & Strömbäck 2004, s. 18). Vidare skriver Strömbäck om problematiken att definiera skillnaden mellan journalistik, medier och dess innehåll och betydelse “Det är sannolikt förklaringen till varför få har försökt definiera journalistikens innebörd, och att man i praktiken anser att allt som produceras av journalister är journalistik” (Nord & Strömbäck 2004, s. 18).

Strömbäck reflekterar kring förutsättningarna för diskussion och debatt i medierna och vikten av att journalistiken ger omfattande “[...] sanningslika bilder av verkligheten som möjligt” samt att flera olika omständigheter i omvärlden påverkar innehållet i journalistiken och därmed dess makt (Nord & Strömbäck 2004, s. 19).

Strömbäcks definition av journalistik är den definition vi förhållit oss till i vår uppsats: “Journalistik är en typ av medieinnehåll som utmärks av vissa egenskaper som inte delas med andra former av medieinnehåll – oavsett om detta andra medieinnehåll kallas reklam, propaganda eller underhållning” (Strömbäck 2003, s. 10).

Journalistiken måste skildra verkligheten objektivt genom att agera och förhålla sig professionellt till ämnet (Strömbäck 2003, s. 14) samt när olika förhållanden granskas i verkligheten, så som exempelvis omsorg och utbildning (Strömbäck 2003, s. 29).

Vidare redogör Strömbäck för den centrala betydelse som ett fenomen kan ha då engagemang utifrån egna erfarenheter är en bidragande orsak till sin egen uppfattning (Strömbäck 2017, s. 111). Detta exempel visar hur engagemang får betydelse “Alla män har ett ansvar. Så är det. Många kvinnor tar nu sitt ansvar och går ut och berättar om det de utsatts för. Det är modigt. Och vi män behöver bli modigare” (Greider 2017, s. 2).

Strömbäck anser att “Människor är subjektiva och präglade av vilket engagemang, vilka åsikter och vilka verklighetsuppfattningar de redan har. Nog för att det finns mycket som medierna kan kritiseras för, men ofta sitter bjälken i betraktarens öga” (Strömbäck 2017, s. 112).

I denna uppsats ska doxa och journalistiken användas för att förstå den inverkan och utsatthet som finns runt omkring oss, vare sig vi är medvetna om detta eller ej.

När journalistiken förmedlar #metoo-upproppet i tidningarna bidrar journalistiken omedvetet till doxa om kvinnor och män. Varje kollektiv av kvinnor respektive män har sin doxa samtidigt som varje enskild individ har sin egen doxa (Mral, Gelang & Bröms 2016, s. 33). Journalistiken bidrar till att händelser och fenomen engagerar människor, därför har det skrivits om detta i tidningar (Strömbäck 2017, s. 111). Utvalda artiklar om #metoo-upproppet kan därmed analyseras i vår undersökning efter att detta fenomen lyfts i lokaltidningarna. Liksom Hvitfelt menar att händelser och situationer med verkliga människor skildras för att uppnå genuinitet (Hvitfelt 1988, s. 107).

Metod, tillvägagångssätt och material

Texter kan ha olika innehåll, språk och form, dessa kan fylla en funktion och beroende på hur de är utformade, sprida information (Hellspong 2001, s. 131). Texter kan därmed också fylla en samhällsfunktion och bidra till hur människor tänker kring saker och ting, även om språket är ledigt kan det föra tankarna i en viss riktning och dölja ändamål, beroende på sammanhanget (Hellspong 2001, s. 131). En textanalys genomförs för att ta reda på vad exempelvis en tidningsledare i själva verket uttrycker (Hellspong & Ledin 1997, s. 11). Genom att utgå från ett antal frågor och analysera artiklarna med stöd av dessa kan vi på ett djupare plan undersöka artiklarna för att uppfylla syftet och frågeställningarna. "Typiskt för ett samhälle är att det präglas av konflikter mellan olika rörelser och åskådningssätt" (Hellspong 2001, s. 132). Detta menas att texter har "[...] sociala och ideologiska funktioner som strider mot varandra" (Hellspong 2001, s. 132). Ett sätt att dela in artiklarna för att lättare analysera dem har varit att genomföra en analys av aspekter där dessa har sammanslagits till tre övergripande teman

Analysen av artiklarna har skett i två steg. I ett första steg analyserades det empiriska materialet utifrån vad i #metoo-upproppet som uppmärksammats av tidningarna. I nästa steg detaljstuderades artiklarna utifrån mönster som slutligen delats in i teman. I den inledande analysen gick det att urskilja en mängd olika aspekter, det vill säga olika sidor eller detaljer som texter i #metoo-upproppet handlar om. Detta är "[...] en helhet av mer eller mindre tydliga föreställningar och värderingar som präglar hur vi ser på människan, samhället [...]" (Hellspong 2001, s. 131). Av dessa liknar många varandra, medan andra skiljer sig åt. När texter berör en annan detalj eller sida av texten är detta ett underämne, även kallat mikrotema (Hellspong & Ledin 1997, s. 118). I denna undersökning har vi valt att kalla detta begrepp för aspekt. För att hitta dessa aspekter lästes artiklarna igenom noga från rubrik till sista meningen. Från varje artikel valdes bara ett eller några citat ut, det vill säga de som tydligt speglade en aspekt. Genom att redovisa citaten och analysera dem speglar citaten alltså den funna aspekten.

En sammanslagning av de olika aspekterna till större och mer övergripande ämnesområden gav på en nivå följande uppdelning:

- Aspekter som handlar om sexuella trakasserier
- Aspekter som handlar om makt
- Aspekter som handlar om jämställdhet

Uppdelningen är ett sätt att samla alla identifierade aspekter under tre övergripande teman. I nästa steg detaljstuderades artiklarna utifrån dessa teman med avseende på vilka sociala relationer, roller och identiteter som har konstruerats. Det övergripande temat i en text kallas för huvudämne eller makrotema (Hellspong & Ledin 1997, s. 118). I vår undersökning har vi valt att använda oss av just begreppet tema istället. En definition av tema är att "Det är vad framställningen rör sig kring, genom hela texten eller på något särskilt ställe i den" (Hellspong & Ledin 1997, s. 117).

Temat behöver inte vara utskrivet utan kan förstås ändå - underförstått - utifrån vad texten handlar om i sin helhet (Hellspong & Ledin 1997, s. 121). De olika aspekterna har vi valt att kalla teman, vilka var sexuella trakasserier, makt och jämställdhet. I temat sexuella trakasserier var tystnadskultur den enda aspekten som framträdde. Aspekter som har bidragit till temat inom makt var till exempel ansvar, maktlöshet, tystnadskultur, staten samt maktmissbruk. I aspekten om jämställdhet handlade artiklarna om olika perspektiv sett ur samhälleligt och individuellt vinklad jämställdhet samt tystnadskultur. Vi har utgått från boken *Metoder för brukstextanalys* av Lennart Hellspong (2001) när vi detaljstuderat artiklarna. Vägledande och till stöd för att besvara vår fråga och uppfylla syftet har analysen genomförts av frågor om olika idéer, konstateranden, föreställningar, individ eller kollektiv och värderingar (Hellspong 2001, ss. 136–137). Analyserna av artiklarna resulterade i nya föreställningar om #metoo-uppropet.

Sammanfattningsvis kan sägas att i analyserna har vi sönderdelat och kritiskt reflekterat över uppfattningar om #metoo, samt kvinnor och män. Även kvinnor och mäns beteende i förhållande till varandra samt genom #metoo-uppropet har känslor ventilerats öppet och lokaltidningarna bidragit till föreställningar, handlingar och känslor.

Material, urval och avgränsning

Uppsatsens empiri utgörs av sexton artiklar publicerade i de två Gävlebaserade tidningarna Arbetarbladet och Gefle Dagblad. Valet av medium som analyserats grundar sig i kopplingen till att dessa tidningar är etablerade i regionen.

Vi hämtade materialet i mediearkivet Retriever och valde manuellt att kryssa i tryckt press. Artiklarna som valts ut har publicerats under sex månader från den första artikeln i oktober 2017 till och med mars 2018. Detta med anledning av att #metoo-upproppet startade i oktober 2017 (Gunther 2018). Sökorden har varit #metoo samt nyhet, krönika, ledare, debatt. I analysen är alla dessa sorters artiklar representerade. Trots alla olika genrer kan artiklarna berätta om samma sak eller händelse, den om upproppet #metoo i detta fall, genrerna innehåller omedvetna strukturer av attribut som tillskrivs exempelvis debatt, ledare och nyhetsartikel (Berglez 2010, s. 277). Anledningen till att inkludera flera olika genrer i analysen är att det kan vara av analytiskt värde att sammanfoga olika typer av artiklar (Berglez 2010, s. 277). Detta för att få en så mångfasetterad bild som möjligt. Ledare och debattartiklar argumenterar för något medvetet, till skillnad från en nyhetsartikel (Berglez 2010, s. 277).

Materialet vi valt att inte analysera var insändare, listor eller uppräknings-, riks- och utrikesnyheter, robottexter, TT som källa eller pressmeddelanden. Vi har inte analyserat bilder och bildtexter som förekommer i artiklarna, dessa är inte relevanta och varken tillför eller tar bort budskapet i texten i denna undersökning.

Vi förmedlar endast det som tidningarna skrivit och det betyder inte att det därmed är sanningen. Journalistiken skapar en bearbetad verklighet (Hvitfelt 1985 se Hvitfelt 1988, s. 108). Vi vill göra en djupare analys av artiklarna och inte en generell. Tidsramen och omfattningen för denna undersökning har resulterat i att materialet har smalnats ned i mindre skala. Utifrån de kriterier vi ställt som krav för att innehållet ska vara möjligt att analysera samt den tidsbegränsning, återstod sexton artiklar som vi i denna uppsats analyserat. Det är artiklarna i sig som är intressanta att analysera, det är ej heller av värde för analysen att titta på vem eller vilka som skrivit de utvalda artiklarna. Det kan vara av särskilt intresse att genomföra en fallstudie och då fokusera på “[...] speciella händelseskeenden [...]” (Strömbäck 2008, s. 15).

Analys och resultat

I detta avsnitt presenteras analysen. Som tidigare nämnt visar analyserna de aspekter i #metoo-upproppet som uppmärksammats av lokaltidningarna. Med aspekt menas den sida eller detalj som en text om #metoo-upproppet handlar om. Här har tre stycken teman identifierats: sexuella trakasserier, makt och jämställdhet. Analyserna presenteras efter varje citat. Resultaten presenteras i slutet av analysen för temat.

Tema sexuella trakasserier

Genom att dela in och gruppera citaten artikelvis kan vi urskilja olika aspekter att se på sexuella trakasserier. Vi har funnit två av totalt sexton artiklar som har analyserats. Det här temat är minst representerat av artiklarna.

Följande citat visar på omfattningen av sexuella trakasserier som nu kommer fram i och med #metoo-upproppet.

[...] vi i Sverige under de senaste veckorna kunnat ta del av tusentals flickors och kvinnors vittnesmål om sexuella trakasserier och övergrepp under nätupproppet #metoo.

(Svensson, Persson & Schmidt 2017, s. 3)

Kvinnor är offer då de delat med sig av sina berättelser och genom detta "Det som framkommit är naturligtvis fruktansvärt och helt oacceptabelt, men samtidigt är det bra att problemen lyfts fram i ljuset och att omfattningen uppenbaras" (Svensson Persson & Schmidt 2017, s. 3). Det är inte bara kvinnor utan också flickor, vilket tyder på en yngre ålder. Detta visar att #metoo är vida spritt och något som uttrycks i generella ordalag. Citatet beskriver att sexuella trakasserier är dolt och nu kan diskuteras öppet. Trakasserier i berättelserna i upproppet #metoo verkar överraskande och påskyndar därmed till handling. Kvinnor och flickor beskrivs som ett kollektiv, en enormt stor mängd kvinnor men ingen specifik berättelse nämns, det är ett konstaterande att kvinnor och flickor utsätts. Det som skrivs i citatet tas för självklart. Detta är också en sorts insikt att upproppet behövs.

Följande citat konstaterar att problemen med sexuella trakasserier fortgår och att det finns många problem kvar.

Vad som tydligt visat sig under #metoo-upproppet är att sexuella trakasserier och övergrepp inte går att koppla till någon specifik miljö, samhällsgrupp eller bakgrund.

(Svensson, Persson & Schmidt 2017, s. 3)

Förövarna som är män, finns i alla samhällsklasser liksom kvinnorna vilka är offer och utsätts för övergreppen – finns även de i alla samhällsklasser. Eftersom inte övergreppen har anmälts förblir männen skyddade av omgivningen. Männen bryter mot den gemensamma värdegrunden som finns i samhället.

Den gemensamma faktorn hos förövarna är däremot väldigt lätt att identifiera; det handlar helt enkelt om män som saknar grundläggande respekt för andra människors kroppsliga och psykiska integritet.

(Svensson, Persson & Schmidt 2017, s. 3)

Ett exempel på att alla på något sätt är delaktiga i detta men däremot att förövarna är män som tror sig kunna göra vad de vill utan att det får konsekvenser. Männen ser kvinnor och flickor som egendomar och respekterar dem inte, vare sig fysiskt eller psykiskt. Det vill säga att det inte är kvinnor och flickor som måste ändra sig utan männen, de är förövarna. Kvinnor och flickor är offer. Problemet mot sexuella trakasserier fortgår och det finns många problem kvar. Det går inte att bortse från att övergrepp förekommer. Genom att använda ordet förövare beskrivs männen som skyldiga till övergrepp. Förövarna finns i alla slags miljöer men alla förövare har en gemensam nämnare, nämligen avsaknad av omtanke. Med andra människor är den underförstådda betydelsen att det handlar om flickor och kvinnor. Citatet beskriver männen som ett kollektiv och vad de har gemensamt, hänvisar starkt till att de är annorlunda till skillnad från kvinnor och konstaterar att det är männen som utför sexuella trakasserier. Följande citat kommenterar att sexuella trakasserier förekommer i vardagen.

Ett stort ansvar ligger också på föreningsliv och arbetsplatser om att aldrig tillåta jargong eller beteenden som är sexistiska eller nedvärderande.

(Svensson, Persson & Schmidt 2017, s. 3)

Samtidigt som det är allas ansvar i föreningsliv och på arbetsplatser att inte främja ett klimat där sexistiska skämt är tillåtet. Det är inte bara chefens ansvar att se till att sexuella trakasserier inte förekommer, utan alla i gruppen har ett ansvar att se till att det är ett bra klimat. Detta visar på att sexuella trakasserier förekommer på arbetsplatser eller i föreningsliv. Citatet förutsätter att det är allmänt känt att en viss jargong är mycket vanligt och accepterat oavsett miljö. När nedvärderande och sexistiska kommentarer uttrycks i gruppen vågar inte någon säga ifrån, samtidigt som detta kan vara normen och jargongen i gruppen och därmed tyst accepterat. Följande citat är ett konkret exempel där kvinnor blivit utsatta för sexuella trakasserier.

[...] har vid upprepade tillfällen sexuellt trakasserat sina passagerare. Chauffören blev varnad av sin arbetsgivare och polisanmäldes 2013 efter att ha tagit på en rörelsehindrad kvinna under hennes kläder och sagt att han velat ligga med henne. Ändå fick mannen jobba kvar. Först när mannen 2015 dömdes för sexuellt ofredande av två färdtjänstpassagerare fick han sluta [...]

(Arvidsson 2017, s. 2)

Här tillåtits mannen fortsätta sexuellt trakassera utan åtgärd, vilket kan beskriva mannen i detta fall som förövare. Mannen kan fortsätta sin anställning i ett par år innan mannen blev dömd och inte längre fick arbeta kvar. Vilket visar på att detta är övergrepp som sker och kvinnor blir utsatta. Denna händelse visar att kvinnor i beroendeställning utsätts för sexuella trakasserier, men antyder att detta är något som rör kvinnor i allmänhet. Citatet beskriver ett övergrepp som skedde i färdtjänst men kunde likaväl hänt under en taxifärd eller bussresa. Offret reser med ett färdmedel och ska kunna känna sig trygg och säker under hela resan. Ett exempel där två individuella personer beskrivs, en kvinna som blir utsatt och en man som ofta utför sexuella trakasserier. Både kvinnan och mannen beskrivs som individer och händelseförloppen i berättelsen skildras.

En person som utnyttjar personer i beroendeställning. Trots larm får de sexuella övergreppen inga konsekvenser och förgriparen får jobba kvar.

(Arvidsson 2017, s. 2)

Det är så en förgriparkultur stöttas. Det är så en tystnadskultur breder ut sig.

(Arvidsson 2017, s. 2)

Förgriparen får fortsätta ostört och utnyttjar kvinnor. De som bidrar till att övergreppen får fortsätta, är de som inte säger något. I det här fallet handlar exemplen om sexuella trakasserier, om de personer som står i beroendeställning och blir utnyttjade på grund av detta. Citaten ovan framställer förgriparen som en av många andra. Det vill säga om förgriparen grips för upprepade övergrepp eller trakasserier, får det inte några påföljder, tillslut resulterar det i att ingen kvinna anmäler övergreppet. Det gör ändå inte någon skillnad, kvinnan blir inte trodd. Vilket blir till en tystnadskultur, någon berättar och inget händer. Detta leder till att kvinnor låter bli att säga något.

De senaste dagarnas MeToo-rörelse har varit omskakande. Glädjen över att en fullständigt nödvändig revolution är satt i rörelse blandas med känslor av djup sorg. Så många människor som har skadats. Så många människor som skadat. Så många människor som har skyddat de som har skadat.

(Arvidsson 2017, s. 2)

Citatet ovan sammanfattar det vi alla känner till men inte gör något åt. Genom att alla är inblandade, inte bara offer utan som anhörig, förgripare och medborgare. Det är allas ansvar att skydda de som utsätts och rapportera de som förgriper. Alla känner någon som känner någon, det är inte en överraskning att uppropet handlar sexuella trakasserier, utan snarare något som är känt under lång tid. En revolution är något omvälvande och något som sker genom snabb förändring. Sexuella trakasserier har pågått under lång tid men uppropet har skett under kort tid. Citatet antyder att #metoo-uppropet har engagerat många på ett känslomässigt plan.

Resultat sexuella trakasserier

Detta tema var minst representerat och därav har fåtalet artiklar samlats i detta tema.

Endast två av sexton artiklar har aspekter om sexuella trakasserier.

Tystnadskultur var den enda aspekten som framkom i detta tema och någon ytterligare aspekt framkom ej. Förövare var männen och de har bidragit till tystnadskulturen.

Kvinnor ses som offer och männen, som finns i alla samhällsklasser, ses som förövare.

Kvinnor var de som blivit utsatta för sexuella trakasserier och detta framkom genom berättelser, både i förenings- och arbetsliv. I analysen av artiklarna beskrevs samtliga kvinnor som kollektiv och i endast en artikel skildrades en enskild kvinnas berättelse.

I den unika artikeln beskrevs kvinnan när hon blev utsatt för sexuella trakasserier av en man. I samma artikel beskrevs mannen som förövare och den som begick brott och som senare fick rättsliga konsekvenser. Förutom denna unika artikel beskrevs män annars som kollektiv i vid bemärkelse. Aspekten tystnadskultur återfanns i samtliga teman om sexuella trakasserier, makt och jämställdhet.

Tema makt

Genom att dela in och gruppera citaten artikelvis kan vi urskilja olika aspekter att se på makt. Vi har funnit tio av totalt sexton artiklar som har analyserats. Några inledande citat beskriver män som utövar makt. Aspekter om detta temat var mest representerade och majoriteten av artiklarna samlades under detta tema.

Upproptet #metoo nämns i relation till förtryckande maktstrukturer och det faktum att det är något som förknippas med orättvisor.

Under hashtaggen #metoo (jag också) berättar tjejer och kvinnor om händelser där pojkar och män har begått övergrepp mot dem.
(Elin Lundgren 2017, s. 3)

Detta citat som förklarar och förtydligar upproptet och därmed innehållet. Kvinnor och män, såväl ung som gammal känner till att övergrepp förekommer i vardagen. Kvinnorna är de utsatta och männen förövarna.

Många har vant sig vid ständig beredskap. Vant sig så mycket att det är ett normaltillstånd att vara på tå när män är i närheten.
(Lundgren 2017, s. 3)

Makt framkommer i citatet och här nämns de många offren som vi känner till men inte låtsas se. Offren uppfattas som något som existerar utan att ställa krav på rättvisa eller genom att protestera mot männen med makt.

Med många menas kvinnor som män utövar makt över. Att vara i beredskap innebär att kvinnor inte kan lita på män, utan måste vara förberedd på att ständigt kunna möta en kommentar eller en fysisk handling där maktutövande görs av mannen.

Skildrar män och kvinnor som kollektiv, männen hamnar då i negativ ställning eftersom de är maktutövande.

Vi ser mönstret som funnits sedan tidernas begynnelse. Trots det finns några trångsynta som verkar tro att det här är ett nytt problem, och hänvisar påpassligt till invandring.

(Lundgren 2017, s. 3)

Övergreppen har pågått och pågår hela tiden och tillåts fortsätta utan att någon säger ifrån. De som begår övergreppen uppfattar vi som män i alla åldrar och inte en viss kategori eller typ. Vi, avser kvinnor och några avser män. Citatet visar på kvinnors kännedom om övergrepp och männen som inte påstår sig känna till om övergreppen. Genom påståendet uttrycks en uppfattning som utnyttjas och används i uppropet och beskrivs som vedertaget. En opinion jämförs med det nya #metoo-uppropet och därmed dras paralleller mellan invandring och uppropet, istället för till männen.

Just ny förbereds den nya sexualbrottslagstiftningen i regeringskansliet. Det är bra.

(Lundgren 2017, s. 3)

Genom att hänvisa i citatet till lagen förespråkar och vidtar skribenten en konkret och handlingskraftig åtgärd, inte med pekpinna utan som ett konstaterande. Här värnas offren och skribenten förmedlar bilden av att förändring är möjligt. Makten som männen utövar kommer att regleras hårdare nu när den nya lagen ska uppdateras.

Mäns självklara sätt att ta för sig av andra som de själv önskar är skevt.

(Lundgren 2017, s. 3)

Makt framkommer på det sätt hur män beskrivs som gränslöst och offren, kvinnorna, är utsatta och försvarslösa. Män beskrivs som personer helt utan självkritik och måttfullhet. Männen är centrum i samhället och de omges av både kvinnor och män men i citatet syftar ordet andra, på kvinnorna. Makten är något som tas förgivet av männen men den bilden är inte densamma som hur kvinnor upplever män.

Skribenten har skapat en lista och ger maktens män råd på vägen. Något som kan komma väl till pass i #metoo-uppropets era. Uppräkningen är logiskt uppställd och lika självklar som ironisk.

Min upplevelse är att så många av de män som jag konfronteras med i olika sammanhang behöver bli bättre på att inte göra något av följande:

- Trycka till mig.
- Testa mina kunskaper [...]
- Stöta på mig [...]
- Håna mig [...]
- Dra kvinnoförnedrande skämt.
- Tala mycket om sig själv [...]

(Lundgren 2017, s. 3)

Några direkta och konkreta åtgärder som kan främja sättet att inte missbruka makt ges i form av en punktlista med sex stycken uppräkningspunkter av vad en man inte ska utsätta en kvinna eller person som den utövar makt på. Råd från en person som står på offrens sida till den som utövar makt. Genom att använda inledande ord i punktlistan med stark anspelning på makt och inleda uppräkningspunkterna med inte, säger skribenten ifrån och vill inte vara ett offer. Skribenten vill vara ett stöd till utsatta men också visa hur det är möjligt att distansera sig från män med makt. En annan sida, sett ur mannens perspektiv visar citatet nedan.

Vi män behöver bli modigare!

(Göran Greider 2017, s. 2)

Citatet beskriver män som ett kollektiv och gemensamt måste våga säga ifrån och stå på offrens sida, bli modigare och visa att alla män inte är förövare. Männerna är de som alltid har haft makt. Alla män måste ansvara för att inte missbruka makt och ej heller tillåta andra göra detsamma. Män utmålas som en grupp och tillsammans måste gruppen med män ta ansvar för att inte maktutövandet över kvinnor fortsätter. Männerna tas för att inte vara modiga utan det är något som männen nu uppmanas till. Männerna har maktposition i samhället och detta tas för självklart.

Skribenten beskriver männens makt som något de inte längre kan ta för givet de måste aktivt agera mot kvinnors utsatthet och stå upp för offret som i detta fall underförstått är kvinnor. Männens ska agera tillsammans.

En tydlig uppmaning till alla män är att ta ansvar "Vilket ansvar har då planetens män?" (Greider 2017, s. 2). Männens är från samma del av världen som kvinnor och delar därmed den. Skribenten beskriver män som beter sig som om att de inte kommer från jorden utan har placerats i universum av en slump och har tagit makten över kvinnorna. Rädslan för att bli av med makten är större än att försvara den som är svag. Makten finns hos männen, att kunna säga ifrån och aktivt ställa sig på offrens sida. "Ansvaret för att säga stopp och belägg [...]" (Greider 2017, s. 2). Citatet är en tydlig kommentar om att männen ska ta ansvar för sina handlingar. Uttrycket kunde även ha kommit från en kvinna som blir utsatt.

En enorm damm har äntligen brustit, en damm där årtal och årtionden och livstider av minnen, ilska och frustration av dagliga sexuella övergrepp dämts upp som kvinnor vanligtvis hållit för sig själva. Det är allt från våldtäkter och ofredanden till tafsanden och sexuella kommentarer.

(Greider 2017, s. 2)

Med en beskrivning med ord som damm, strömmar och uppdämt gör skribenten en beskrivning av makten som män utövar mot kvinnor, till något som blir ohållbart och brister. Damm är något som man inte vill ska brista, innehållet är något som sparas för kommande behov, för framtiden. Att dammen äntligen brister borde inte vara något som är bra men här är det något som äntligen sker. Fördämningarna ska förhindra en översvämning, om den inte håller kan det innebära en katastrof för den utsatte, nu håller inte den längre. Genom att beskriva tidsförlopp, känslor och övergrepp i citatet med tre ord, framgår budskapet tydligt och övertygande.

Men nu strömmar berättelserna ut i dagsljuset. Kvinnor är i allmänhet inte ett dugg förvånade över det som framkommer. De flesta män är knappast heller förvånade. Det som fläkts upp till allmän beskådan är ett drag i denna civilisation, ett fundamentalt drag, som alla känner till men som så djupt ingår i en osynlig vardagsstruktur att det liknar själva luften vi andas.

(Greider 2017, s. 2)

Ingen man eller ens någon person, över huvud taget, kan längre hålla emot kraften från berättelserna. Med oskyldiga ord görs en liknelse med naturen och kvinnors berättelser, som är allt annat än fläckfri. Vittnesmålen är av den kraft att inget längre går att bromsa. Berättelser hålls i det fördolda av männen med makt, männen bestämmer att dessa inte ska komma fram i dagsljuset. Är mannen en förövare och känner till beteendet eller är mannen någon som har en relation till en mor, syster, fru som varit utsatt för övergrepp. I och med detta känner mannen till kvinnors utsatthet och den mannen är inte förvånad över berättelserna som framkommit. Starka kontraster i uttrycken fläks upp och luften vi andas, något görs brutalt och snabbt kontra de berättelser som har varit dolda för männen men kända av varje kvinna, något som kvinnor inte har talat om därför männen har makt. Männens makt har fram tills nu varit omedvetet, självklart och instinktivt. Strukturerna, där männen har makten över kvinnorna i samhället, i citatet, är lika självklara och görs av alla som en förutsättning för liv. En osynlig vardagsstruktur, som ingen ser men alla är en del av, känner till och bidrar till att behålla den.

Kvinnor har hållit inne med sina berättelser av många skäl; rädsla för att ingen ska tro dem, oro för att ens arbetsgivare ska ge en sparken, det kulturella förtryck som gör att trakasserierna bagatelliseras av omvärlden och ibland även av utsatta kvinnor själva, den tyvärr befogade misstanken att övergreppen i en rättssal snarare leder till misstänkliggöranden av offren.

(Greider 2017, s. 2)

Kvinnors berättelser kommer inte fram i den makt som män utövar, det handlar om förtryck i den privata sfären, såväl som den yrkesmässiga och offentliga. Männens makt dominerar och påverkar långt utanför lagen. Att hålla skenet uppe är starkare och viktigare, för de som väljer att upprätthålla systemet, än att sanningen kommer fram, att lagen gäller och därmed fallet prövas i rättssal. Handlandet får inga påföljder i form av rättsliga konsekvenser.

[...] som under en hel karriär trakasserat och förnedrat skådespelare som haft det svårt att berätta om det av rädsla för att deras karriärer ska stoppas.

(Greider 2017, s. 2)

I yrkesrollen utövar män sin makt och drar fördel av sin position i samhället. Männen kan göra som de vill. Vill männen ha makt så tar de den.

Männen frågar inte om tillåtelse först, utan tar för givet att rätten till makt finns hos dem. Genom makten har männen satt skräck i kvinnorna.

Män med stor makt i branscher där människor ständigt bedöms på vaga grunder har kunnat och kan ofta göra som de behagar.

(Greider 2017, s. 2)

Offren blir inte trodda i sitt vittnesmål och väljer därför att vara tyst. Makten är stark och skrämmer till tystnad. Framgångsrika män i nöjesbranschen har kunnat bete sig hur de vill och varken förhålla sig till eller ta hänsyn till kollegor. Makthierarki råder och ifrågasätts inte. Män omtalas som att ansvaret är alla mäns och inte bara någon eller några få.

Ansvaret för att se de vardagliga strukturer som på nytt och på nytt föder kvinnoföraktet.

(Greider 2017, s. 2)

Nu uppmanas männen att bryta mönstret. Dessa strukturer som inte benämns eller förklaras är enligt skribenten något som alla känner till men som ingen försöker bryta. Vad som göder kvinnoförakt förklaras inte närmare, ordet är dock kraftfullt.

Alla män har ett ansvar. Så är det. Många kvinnor tar nu sitt ansvar och går ut och berättar om det de utsatts för. Det är modigt. Och vi män behöver bli modigare.

(Greider 2017, s. 2)

Män framställs i citatet som om att de inte uppfattar och inte riktigt vet vad som pågår mitt framför dem, makten i vardagen utförs av männen. Det är på allvar nu, till innehållet och på vilket sätt #metoo-upproppet växer. Med full kraft och stort genomslaget tar kvinnornas berättelser plats. Männen är fega och kvinnorna modiga. Männen är rädda för att förlora makten till kvinnorna. Dock är det inte alla kvinnor som berättar utan nu måste männen agera och visa att de stödjer och aktivt medverkar och bidrar till att berättelserna kommer fram.

En annan sida av makt framkommer hos skribenten till artikeln om äppelträdet i Sofiaparken i Gävle, som trots protester huggits ned och Moa Martinssons roman *Kvinnor och äppelträd*. Makt och förtyck jämförs vid tiden då romanen utspelar sig, liksom äppelträdet i Gävle och #metoo rörelsens upprop.

Träd kan också vara en bild för folkuppror. Trädet växer ur underjorden mot ljuset för att bereda ut sitt mäktiga grenverk. Tillsammans blir vi starka och synliga. Men stammen kan kapas [...] lika stark bild - för maktens grymhet. (Bodil Juggas 2017, s. 22)

Det var en demonstrativ maktutövning. (Juggas 2017, s. 22)

Citatet med underjorden och mäktiga grenverk jämförs med hur uppropet växer från det tysta och mörker till något som är kraftfullt och trädet är något som stått länge och stadigt på samma plats. Maktutövning har pågått länge och utövats av männen därmed kan jämförelsen med det kapade trädet vara en föreställning för detta. Männen provocerar kvinnor genom att utöva makt och gör som de vill även om inte det är tillåtet enligt lag. I artikeln skriver skribenten om en jämförelse mellan en bok och ett upprop. I boken handlar det om kvinnors upprop där en jämförelse görs med ett äppelträd. Makten lokalt liknas vid händelsen runt ett äppelträd i en park. Därmed dras paralleller med träd, kvinnor och makt, en koppling som endast är möjligt på grund av #metoo-uppropet. Underförstått är det männen som har makten i samhället. Makten upplevs som ett hot.

Kvinnorna har möjlighet att utöva makt och kan påverka sitt eget liv. "Romanens Mor Sofi tar en gång i veckan makten. Hon låser dörren och tvagar sig i bastun" (Juggas 2017, s. 22). Genom att hänvisa till en kvinna som förebild inger uppropet hopp. Däremot måste kvinnan ta makten över tid med begränsad frihet, där bastun är frizonen. Samtidigt som bastun är en maktutövning i det offentliga, i kvinnans vardag, sker det i det dolda. Lokalen tillåter inte män och kvinnor att vistas där samtidigt. Mor Sofi tillåter inte någon, vare sig man eller kvinna, att vistas i hennes egen värld. Kvinnan uppfattas som matriarkat, i motsvarande starka betydelse som patriarkat. "Mor Sofi står som en alabasterskulptur i kvinnolitteraturen [...] rätt till sina egna liv" (Juggas 2017, s. 22).

I den här världen kan kvinnan styra över sitt liv. Stolt och stark påverkar kvinnan den egna makten och rätten till egen tid, motsatsen till maktlös. Citatet nedan uppmanar kvinnor att inte ge upp, stötta varandra och behålla makt och rätten till eget liv. Artikeln avslutas med ett upprop.

Därför: när #metoo-uppropet mist sitt nyhetsvärde. Tro inte att striden är över.
Det är då som vaktkurarna måste upp.
(Juggas 2017, s. 22)

En sammanfattning i ämnet som kan tyckas spretigt, i artikeln fångas tillfället genom att uppmana till strid för kvinnors makt. Att ta makten i vardagen. Skribenten förmedlar utifrån erfarenhet och ämnet makt är inte nytt. Arbetet med att ta plats och att behålla sina rättigheter måste bevakas och inte lämnas åt slumpen. Det går inte att lita på männen med makt. Maktkampen mellan män och kvinnor har pågått länge, nu har kvinnor genom upppropet fått ett verktyg där samtal om övergrepp och maktmissbruk kan samlas. Kvinnor gör gemensam sak och har genom upppropet skapat en plattform och har någon stans att vända sig.

Citaten från artikeln där Diskrimineringsombudsmannen, DO, granskar och ger svar upplevs som en direkt orsak av #metoo-uppropet. "DO har bestämt sig för att granska flera medieföretag" (Gabriel Henning 2017, s. 6). DO fångar tillfället och gör en översyn av de missförhållanden som råder i branschen.

Detta på grund av en mängd vittnesmål som strömmat in från flera olika delar av arbetslivet.
(Henning 2017, s. 6)

Mediebranschen skakas om och pekar på åtgärder och breddar insatsen genom att granska flera medieföretag. Kvinnorna berättar och männen är de som begått övergreppen. När upppropet briserade sattes åtgärder in snabbt och tenderar att upplevas som bättre sent än aldrig. Det går att ana det dåliga samvetet "Men det är långt ifrån tillräckligt, det viktigaste arbetet börjar nu och det handlar om konkreta åtgärder för att åstadkomma förändring [...]" (Henning 2017, s 6). Genom att börja förändra direkt med de verktyg som redan finns tillgängliga verkar arbetsgivaren trovärdig.

Bara de senaste dagarna har jag fått flera vittnesmål som tydligt pekar på att arbetsgivaren har ett stort arbete framför sig när det gäller att uppfylla sitt arbetsmiljöansvar.

(Henning 2017, s. 6)

Individen bekräftar de berättelser som framkommer och överför arbetet med detta till företaget, "[...] ledningen utlovar nya, konkreta åtgärder" (Henning 2017, s. 6). Ledningen lovar att hantera de olika vittnesmål som framkommit och vidta olika åtgärder. Personer med makt i branschen ska granskas. Med stöd av lagen utövas makt. Med ett dåligt samvete måste arbetsgivare och ledning vidta åtgärder och se över rutiner. Det går inte längre att bortse och nonchalera vittnesmålen. Ett annat citat från samma artikel, "Från klubbens sida kommer vi att göra allt vi kan för att se till att det här inte blir ännu en skrivbordsprodukt" (Henning 2017, s. 6). Från Journalistklubben välkomnas granskningen och klubben hänvisar till arbetsgivarens arbetsmiljöansvar. På ett visst sätt erkänner fackföreningen att det är något de känt till och inte gjort något åt, lite för sent kan tyckas.

Vidare framkommer makten i termer som förtryck och offer som är utsatta. " "[...] de har varit tysta, och till och med nu, när alla kvinnor pratar öppet, vill de inte medverka, för att de är väldigt rädda" " (Bawar Ismail 2017, s. 2). Makten är skräckinjagande och rädslan för att bli avslöjad är starkare än att våga tala.

Citatet beskriver en förvåning över att kvinnor inte ens med stöd av uppropet, vågar dela sina berättelser från att vara utsatt av maktutövning. Alla kvinnor nämns som en helhet och tas förgivet att höra till en grupp och dessa har varit utsatta. Här beskrivs alla kvinnor som en homogen grupp, ett kollektiv.

Inte ens under anonymitet vågar kvinnor berätta om hur de kontrolleras av familj och släkt. Rädslan för repressalier leder till total tystnad.

(Ismail 2017, s. 2)

Implicit handlar citatet om hedersförtryck. Det handlar också om andra kvinnor som lever i en annan vardag än de som menas med alla kvinnor. Dessa kvinnor som lever i en annan vardag har ingen makt, utan maktutövande kommer inte bara från män utan från familjen och släkt. De har inte samma möjligheter som andra kvinnor och kan inte för deras egen säkerhets skull dela sina berättelser på samma sätt.

När vittnesmål om övergrepp kommer fram och inte ens som anonym vågar offer berätta. Hedersförtrycket beskrivs som ett skräckvälde och makten utövas inte bara av män utan av hela släkten och familjer. En mycket stark tystnadskultur råder.

Kvinnors förtryck framkommer tydligt. "Under detta förtryck vågar inte flickor och kvinnor att klä sig som de vill eller umgås med vem de vill. De lever med rädslan att en bekant ska skvallra [...]" (Ismail 2017, s. 2). Makten håller kvinnor i hederskulturer i ett hårt grepp enligt skribenten. Förtrycket kvinnor och flickor utsätts för är omfattande och kontrollerande. Genom att skriva om hederskultur kommer ämnet upp till debatt igen. "Om man inte lyder familjen eller släkten har man dragit skam över släktnamnet" (Ismail 2017, s. 2). Påföljden av att vara förtryckt och "[...] tvingas tillbaka till hemlandet [...]" (Ismail 2017, s. 2) kan innebära att för alltid vara förkastad av familjen eller till och med leda till döden. Kontrollen över kvinnorna är mycket stor. Hederskulturen är för många okänd och bilden av kvinnorna som lever under förtryck är inte kända av den stora massan, ingen person eller namn finns kopplat till dessa kvinnor. Hederskulturen är skämmande.

Citaten nedan resonerar kring mäns makt, med en ny lag ska makten regleras hårdare. "Den nya sexualbrottslagstiftningen ska förhoppningsvis påverka normer kring sex och leda till en diskussion om mäns ansvar" (Elin Lundgren & Morgan Johansson 2018, s. 3). Det här citatet visar på vad man vill uppnå och att alla måste våga berätta.

Den nuvarande sexualbrottslagstiftningen kräver att det förekommit våld, hot eller en särskild utsatt situation för brottsoffret, till exempel en berusning, för att handlingen ska betraktas som en våldtäkt.

(Lundgren & Johansson 2018, s. 3)

Män utnyttjar kvinnor. Män har ett ansvar att inte utnyttja kvinnor och också ansvar över andra män. Genom att jämföra och förklara svagheter med den nuvarande och tidigare lagstiftningen visar skribenten på handlingskraft. Förväntningarna och syftet är att männen ska straffas hårdare och att kvinnorna därmed ska våga anmäla och vittna. Myndigheten talar till kollektivet om individens ansvar gentemot sina medmänniskor.

Ny lagstiftning är en grund. Men för att verkligen förändring ska ske måste fler våga anmäla och rättsväsendet lagföra fler gärningsmän. I kampen mot mäns våld mot kvinnor har polisen ett stort ansvar.

(Lundgren & Johansson 2018, s. 3)

Skribenterna menar att detta kan vara en början, men det löser inte alla problem. Lagen är en förutsättning för att fler ska anmäla. Det räcker inte bara med att berätta, kvinnor måste agera också. Å ena sidan anmäls det för lite och å andra sidan så pågår redan kampen och ett omfattande arbete för att minska mäns våld mot kvinnor. "Polis, åklagare och domstolar måste prioritera sexualbrott, särskilt när det handlar om barn och unga" (Lundgren & Johansson 2018, s. 3). Genom att trycka på myndigheters ansvar och uppmana till att på allvar utreda sexualbrott ges myndigheter större möjlighet att döma förövarna. Männens makt att efterkonstruera en situation där en kvinna blivit utsatt för ett sexualbrott minskas. Syftet med den nya lagen är att förövaren ska åtalas och fällas för brottet. Inte någon ska riskera att utsättas för sexualbrott. I flera av citaten nedan framkommer det en maktlöshet som finns i hela samhället menar skribenten och patriarkatet styr.

Detta är inte något inom den politiska sfären. Det är heller inte intressant att fokusera på vem som har varit med om vad. Det vi behöver ha fokus på är strukturerna i detta. Det är samma maktstrukturer oavsett om det är politiken, på teatern, inom rättsväsendet eller i skolan. Dessa maktstrukturer finns tyvärr i alla delar av samhället.

(Birgitta Bjerken et al 2017, s. 3)

Skribenterna är tydliga med att kritisera maktstrukturer i samhället i allmänhet. Det framkommer inte i citatet att det är männen som utövar makt, ej heller att kvinnor framställs som maktlösa, utan strukturerna uttalas utan att preciseras. Både män och kvinnor känner till och är medvetna om, när och hur makt utövas. Samhället beskrivs utifrån hur författarna ser på maktstrukturerna, som givna och självklara.

I de många berättelser som delats framkommer också ett stort antal tjejer och kvinnor som lämnat sitt parti och ungdomsförbund på grund av kränkningar och övergrepp.

(Bjerken et al 2017, s. 3)

Detta får konsekvenser för den framtida politiken i och med att kvinnor skräms bort från politiken och inte vågar säga ifrån. Kvinnor och tjejer ger upp sin karriär för att de inte vill vara offer men, genom övergrepp och kränkningar behåller männen makt och kvinnor maktlöshet. Kvinnor och tjejer skildras som kollektiv och i tysthet tar ställning genom att välja bort politiken. Följande citat visar också på makt och maktlöshet.

Samhället har förlorat många framtida politiker på grund av män som utnyttjat sina maktpositioner genom att kränka, förminska och begå övergrepp. De har berövat dessa kvinnor rätten att kunna delta i vårt demokratiska arbete på lika villkor. Det måste upphöra!
(Bjerkén et al 2017, s. 3)

Genom att fokusera på politiken tar skribenten avstamp i vittnesmål där det framkommer övergrepp och kränkningar mot kvinnor. Politikerna är folkvalda och har stor makt att påverka. Män vet att de kan använda sina maktpositioner för att de vill behålla makten. Genom att utmåla männen på detta sätt och beskriva sättet de utövar makt på, förstärks bilden av män med makt. Kvinnorna har tagits ifrån sina rättigheter som medborgare. En uppmaning om att ta ställning för kvinnor och mot män med makt, inte bara inom politiken utan i hela samhället. Här framställs män som en helhet och de kontrollerar makten. Män skildras negativt som kollektiv och som de som utövar förtryck.

En alltför vanlig struktur är att den som lyfter upp ett övergrepp inte blir trodd, att hennes upplevelse förminskas och skuld och skam läggs på den som utsatts. Det är också vanligt att omgivningen inte reagerar, att män i maktposition anses vara för viktiga och därför skyddas till priset av att en kvinnas vittnesmål därför inte tillåts spela roll.
(Bjerkén et al 2017, s. 3)

Övergreppen fortgår eftersom kvinnans vittnesmål inte är lika viktigt och trovärdigt, i ett samhälle som bygger på patriarkatet tas inte berättelserna på allvar. Vilket är ett tydligt exempel på en struktur. Det skribenterna vittnar om uppfattas som något upplevt och män och kvinnor känner till strukturen. Bilden av kvinnan beskrivs som maktlös i samhället och männen däremot som den med självklar makt, alltid kommer undan oavsett handling och vet att de kan begå övergrepp utan repressalier.

Män som kollektiv och de män som besitter makt får fortsätta med maktutövning.
Kvinnor ses som offer och framställs som de i underläge gentemot männen.
Skribenterna visar att kvinnor ska tas i försvar.

I och med detta kan den man som utsatt en kvinna ofta fortsätta trakassera och ostört fortsätta på karriärstegen. Här måste vi bryta tystnadskulturen, säga ifrån och faktiskt inte lämna den som blir utsatt att själv försvara sig. Det är ett ansvar som vi alla delar.

(Bjerkén et al 2017, s. 3)

Skribenterna uppmanar att kvinnor och män ska ta ansvar och stötta den som utsätts för trakasserier. Män ock kvinnor ska tillsammans motverka så att männen inte utnyttjar sina maktpositioner för att fortsätta sina karriärer. Bilden av männen förstärks som de som utövar makt. Ansvaret för maktmissbruket och bevarandet av detta, delas av alla, både kvinnor och män, männen utövar makten och kvinnor är passiva i bevarandet av makt. Det krävs att kvinnorna tar initiativet och ansvaret att påbörja processen med att bryta tystnadskulturen. Genom att vädja, ber skribenterna av både män och kvinnor, att bidra och stödja en förändring av förhållandet till kvinnan som maktlöst offer och förskjuta makten i samhället från männen.

[...] uppmanar våra manliga kollegor att även de ser över förtyckande strukturer som de medvetet eller omedvetet stöder, hjälper oss att ta fram konkreta förslag och stärker våra organisationers möjligheter att fånga upp missförhållanden.

(Bjerkén et al 2017, s. 3)

Skribenterna manar kollegor att ta aktivt ansvar, inte bara i yrkesrollen utan i hela samhället. Genom att medvetandegöra männen om kvinnors utsatta situation uppmanas de att inte längre vara passiva och inte låtsas se. Männen har makt och anklagas inte för att missbruka makten, utan snarare så vädjar skribenterna till samverkan för att motverka maktmissbruk. Genom att skriva orden medvetet och omedvetet görs alla män till en helhet med gemensamt ansvar, oavsett om de bidragit till maktmissbruk eller ej.

Kvinnor som i tiotusental samlats för att beskriva en giftig kultur på deras respektive arbetsområden som rymmer maktstrukturer, förminskanden [sic] och härskartekniker — för att sluta de allra grövsta vidrigheter i form av rena fysiska övergrepp.

(Susanne Sjöstedt 2017, s. 2)

I citatet framkommer patriarkatet. Att kvinnor på något sätt står i beroendeställning till de män som har höga positioner och därmed ger dem makt. Männerna är fiender för de har den högsta makten och kan styra och ställa.

Ett exempel som visar på hur olika maktutövanden kan gå till, som också frodas. Den giftiga kultur som beskrivs är inte önskad, utan följer med yrkesvalet och männen som härskar där. Därmed är det inte bara sexuella trakasserier utan även andra typer av kränkningar, detta inom arbetslivet. Patriarkatet är en typ av maktstruktur där männen styr och kvinnor är de som blir utsatta för denna typ av maktutövande. Underförstått ses männen som förövare och kvinnor som offer. Att kvinnor på något sätt står i beroendeställning till de män med höga positioner som ger dem makt. Männerna ses som maktmissbrukare. Superlativen med vilka skribenten beskriver övergrepp på kvinnor är underförstått utförda av män. Kvinnor beskrivs som kollektiv och det är män som kollektiv som utför dessa övergrepp på kvinnor. Att kvinnor blir utsatta är något negativt och att det förekommer inom arbetsområden, vilka nämns inte.

Hade man verkligen, som nu bevisligen är fullt möjligt, framgångsrikt kunnat tysta övergrepp i en organisations- eller företagskultur som markerat redan från start mot även de "små" grejerna och upprätthållit den nolltolerans och gränssättning man väl i alla fall anta ska finnas där?

(Sjöstedt 2017, s. 2)

Beskrivningen i citatet är utifrån kvinnor som har blivit utsatta och inte tagna på allvar, därmed finns maktmissbruket i arbetslivet. Makt utövas av männen trots riktlinjer att förhålla sig till har dessa inte följts. Små saker har fått passera utan påföljd och med detta så tror männen att det är accepterat att fortsätta med övergreppen.

Ett rimligt konstruktivt steg nu måste vara att partiernas valberedningar – på alla nivåer – förbinder sig att lyssna på drabbade kvinnors berättelser och inte medverka till att tysta ner, släta över och fortsätta placera manliga förövare på framträdande positioner inom partiet.

(Sjöstedt 2017, s. 2)

Citatet förstärker den negativa föreställningen av män. Makten som är missgynnande för kvinnor ifrågasätter handlandet i citatet. Män och kvinnor beskrivs som kollektiv. Kvinnor blir inte lyssnade på och männen är förövarna. Kvinnor är de som blir förtryckta och satt åt sidan medan männen får fortsatt förtroende. Kvinnor ställer krav på att mönster som förminskar kvinnors makt ska brytas, prata om och lyfta fram berättelser.

Hade till och med politiska partiorganisationer kunnat vifta bort grova anklagelser mot män med makt som de som i helgen avslöjades av kvinnliga politiker från alla partier?

(Sjöstedt 2017, s. 2)

Männen ser till att makten bibehålls och fortgår, kvinnor som befinner sig i den politiska miljön, är och blir förtryckta. Uttrycket vifta bort, förringar kvinnors utsatthet och bekräftar männens makt. Männen ses som ett kollektiv som har makt och kvinnor beskrivs också som ett kollektiv, utifrån citatet påstås det att män har majoriteten av makten inom politiken. Ingen nämns vid namn vilket gör att de samlas i ett kollektiv. Följande citat vill att kvinnor engagerar sig i samhället.

– Vi kvinnor och tjejer måste vara en del i att bryta den kultur som har byggts upp i samhället, säger hon.

(Elin Igelström Nordahl 2017, s. 8)

Kvinnor beskrivs som offer i kulturen och strukturen som samhället har skapat. Kvinnorna och tjejer uppmanas att genom engagemang och genom att vara aktiva förändra maktbalansen.

[...] är viktigt med tanke på den tuffa samhällsstruktur som unga tjejer och även killar växer upp i idag.

(Igelström Nordahl 2017, s. 8)

Kvinnor och män har ansvar med tanke på det som beskrivs i citatet ovan.

Det vill säga att det inte går att peka ut något specifikt som står för problemet, utan det är samhället i sig som är problemet. Unga tjejer och killar kan förändra maktbalansen.

Följande citat visar på att även killar är offer.

De unga killarna är också offer, de växer upp i den här kulturen och vet inget annat.

(Igelström Nordahl 2017, s. 8)

Skribenten menar att det är männens och kvinnorna fel, att alla är ett offer för strukturen i samhället som människor skapar tillsammans. Ansvar för ungdomarna finns i samhället runt omkring dem, visionen för killar och tjejer är att tillsammans skapa en miljö som bygger på tolerans. Unga killar beskrivs som ett ovetandes kollektiv och utgår ifrån att det är som beskrivs i citatet. Det baseras inte på fakta utan att påstå att det är på det sättet. Följande citat visar på det tillfälle som fångas i debatten om #metoo.

Hösten 2017 har vi lyssnat till tusentals vittnesbörd om sexuella övergrepp och maktmissbruk. #Metoo har förändrat Sverige [...]

(Erik Lysén 2017, s. 31)

[...] förtryckande maktstrukturer, attityder och beteenden som #metoo lyft fram i ljuset i Sverige – tyvärr också inom Svenska kyrkan – finns i hela världen.

(Lysén 2017, s. 31)

Med detta menas att berättelser visar på att män utövar makt och missbrukar den, när berättelser om övergrepp offentliggörs. Dessa strukturer förtrycker kvinnor och visar på att kvinnor blir behandlade på ett nedvärderande sätt. Männerna är de som begår övergrepp och utnyttjar makten. Genom att sätta Sverige i relation till omvärlden utmålas inte en bild av att uppropet endast berör Sverige, utan där vi är en del av den globala omvärlden. Enligt citatet har "[...] vi lyssnat till tusentals vittnesbörd [...]" (Lysén 2017, s. 31), vi – genom media delgetts berättelser från kvinnor som utsatts, där och då, och nu får del av dessa berättelser.

Svenska kyrkan framställs som något som inte vill vara en del av maktmissbruket men erkänner att detta existerar inom organisationen.

I det ena citatet påstås det att sexuella övergrepp och maktmissbruk är ofta förekommande, samtidigt som berättelser om dessa två saker har förändrat Sverige. Hänvisar till att det ska vara tusentals vittnesbörderna under 2017. Dessa ifrågasätts inte utan tas för självklart, vilket betyder att de är så vitt spridda att de tolkas så. I det andra citatet påstås det att allt som nämns i citatet förekommer i princip överallt.

Resultat makt

Det mest tydliga resultat som framkom i analysen var att aspekter om makt återfanns i majoriteten av artiklarna, tio av sexton. En sammanslagning av alla citat som visar olika aspekter av makt har samlats i detta temat. De aspekter som framkommit var olika typer av ansvar, kvinnors maktlöshet, patriarkatet, staten, tystnadskultur och maktmissbruk. Tystnadskultur finns i samtliga teman.

Ansvar handlade om att män inte ska ha missbrukat sin makt. Ansvar handlade även om män med makt som uppmanade andra män med makt att ta ställning för kvinnors situation. Män oavsett situation var fega som inte ställde upp för maktlösa kvinnor. Män måste gemensamt handla för kvinnors situation. Kvinnors maktlöshet syftade på hederskultur, kvinnorna var kontrollerade av omgivningen och därmed maktlösa. Kvinnorna var rädda för att träda fram och makten över dem vidmakthölls av männen. Inom politiken var patriarkatet starkt och män dominerade karriärmässigt, vilket ledde till att samhällets makt till största delen var männens. Med statens lagstiftning reglerades männens makt och det blev svårare att undkomma brott. Inom tystnadskulturen var det män som bidragit och var förövare, eftersom de har maktpositioner. Kvinnor måste ha tagit ansvaret att bryta tystnadskulturen. Maktmissbruket och förtrycket som männen utövade inverkade på kvinnor negativt i privatlivet såväl som i arbetslivet. Kvinnor beskrevs som kollektiv, som offer och maktlösa. Män skildrades som kollektiv och de som utövade förtryck, vilka var delaktiga och bidrog till olika aspekter om makt.

Tema jämställdhet

Genom att dela in och gruppera citaten artikelvis kan vi urskilja olika aspekter att se på jämställdhet. Vi har funnit fyra av totalt sexton artiklar som har analyserats i detta tema.

I följande citat skriver författarna om de övergrepp som framkommit i vittnesmål inom mediebranschen. Trakasserier kulminerar och nu när övergreppen kommer fram i ljuset säger branschen ifrån och jämställdhet förhindras därmed. "Vi måste på allvar stoppa sexuella trakasserier, övergrepp och våld" (Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3).

Genom ett "[...] ställningstagande mot sexuella trakasserier inom film- och tv branschen (Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3) ska jämställdhet nås. Få delar av artikeln innehåller direkta teman om sexuella trakasserier. En övervägande del handlar däremot om jämställdhet. Citaten ovan är de enda som nämns om sexuella trakasserier. Följande artikel visar tydliga exempel på ämnet jämställdhet. För att visa sitt stöd klädde sig deltagarna enhetligt.

Senast vid Golden Globe-galan klädde sig stjärnorna i svart för att visa ett ställningstagande mot sexuella trakasserier inom film- och tv branschen.
(Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3)

Med sin klädsel visar stjärnorna sitt stöd för de utsatta kvinnorna, stjärnorna tolkar vi som kvinnor i detta sammanhang. Svart klädsel bars av samtliga kvinnor, likt den klädkod som män uppvisar i olika sammanhang. Klädseln kan vara ett uttryck och eller uppmaning till handling.

Att det fortfarande finns värderingar som förhindrar verklig jämställdhet. Det räcker inte med en feministisk regering, eller en jämställdhetsmyndighet för att allt ska bli bra.
(Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3)

Temat jämställdhet framkommer i argumentet men författarna är dock inte nöjda med hur samhället ser ut idag och beskyller staten för att inte agera kraftfullt utan att åtgärderna endast är ett spel för gallerierna. Skribenterna antyder att moralen i samhället berör kvinnor och män och därmed är gemensamt ansvar.

Vi behöver göra klart för flickor, pojkar, kvinnor och män att det är okej att våga säga ifrån.

(Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3)

Det måste finnas civilkurage att säga ifrån i omklädningsrummet när samtalet börjar objektifiera ens medmänniskor.

(Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3)

Som svar på vad som ska göras för att uppnå ett jämställt samhälle har skribenterna förslag på hur målet ska uppnås. Genom att stå upp och försvara sina medmänniskor i alla situationer och att även stötta de som vågar säga ifrån. Att diskutera ämnet på detta sätt handlar om det tillfälle som uppkommit genom #metoo. Att relatera till omklädningsrum i citatet associerar vi till män och miljön med jargongen i samtalen.

I hedersrelaterade situationer står kvinnor oerhört ensamma, där risken är att hela familjen vänder sig emot offret om hon berättar.

(Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3)

Med ett exempel på en grupp kvinnor som är mycket svårt utsatta nämner skribenterna det hedersrelaterade våldet med en utbredd tystnadskultur. Här beskrivs flera olika nivåer av jämställdhet som dessa kvinnor ska hantera.

[...] #metoo är starten på en rörelse som ingjuter hopp i och bekräftar alla dem som tidigare inte vågat berätta.

(Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3)

Skribenterna menar att uppropet utgör en ny möjlighet för alla utsatta att få stöd och del i samhället som ska bli jämställt, för arbetet mot ett jämställt samhälle har bara börjat. Följande citat framför en önskan.

Vi vill skaka hand med arbetsgivaren, att vi ska stå tillsammans och säga nej.

(Sund 2017, s. 3)

Likt en vädjan från skribenten om att vara enade och sträva mot ett jämställt samhälle. Tillsammans kan vi ställa krav, både som arbetstagare och individ. Vi syftar här på både män och kvinnor.

När nästan varje arbetsinriktning specificerar sig med en egen hashtag för att sätta stopp för sexism och övergrepp, så är det en tydlig indikation på att det absolut inte kan gå till överdrift.

(Sund 2017, s. 3)

Vi vill se företaget som har en jämställdhetspolicy, en jämställdhetsplan som inte bara pratar om den, utan fullföljer den fullt ut.

(Sund 2017, s. 3)

Tydliga krav ställs på arbetsgivare i allmänhet och skribenten är inte beredd att ge sig i denna fråga. Genom att hänvisa till flera olika yrkesgrupper gör skribenten jämförelsen om att sexuella trakasserier förekommer i alla arbetsmiljöer och säger att nu är det nog. Det är arbetsgivarens ansvar att arbeta aktivt med frågor som rör jämställdhet och även att verkställa den planen.

Vi vill se det goda exemplet som andra företag vill följa, precis lika som vi vill att de män som är goda förebilder kliver fram och visar gott exempel att följa.

(Sund 2017, s. 3)

Skribenten lämnar ett förslag till åtgärd, genom att ta taten och gå före ska andra följa efter. Genom att ta ansvar kan män och kvinnor nå jämställdhet. Män som goda förebilder i motsats till de män som beskrivs under #metoo, som är onda och därmed inte en förebild.

I en artikel finns en samling berättelser skrivna av fem reportrar. I berättelserna framkommer personliga historier upplevda på nära håll (Joanna Wågström, 2017, s. 4).

Alla modiga människor. Jag beundrar er. Era berättelser blottlägger ett djupt rotat samhällsproblem som skär igenom alla länder, alla kulturer, alla åldrar. Nu får det vara nog.

(Wågström 2017, s. 4)

Skribenten visar en beundran för de som vågar tala och dela sina upplevelser, de beskrivs inte som feiga utan starka människor. Vittnesmålen som framkommer i uppropet #metoo liknas vid pionjärer. Skribenten visar respekt för de som frivilligt exponerar de privata händelser som nu samhället delges och talar om både män och kvinnor i texten men uppropet #metoo handlar främst om kvinnor och deras berättelser. Skribenten tar förgivet att alla, medvetet eller ej och oavsett land, kultur och ålder, är en del i samhället som inte är jämställt och avslutar med ett tydligt budskap om att sätta stopp. En manlig medarbetare på tidningen berättar om en upplevelse.

Jag stod vid drinkbordet när han kom fram och mötte mig med blicken. I nästa sekund tog han ett hårt tag med handen i mitt skrev och sa nåt i stil med "...är det nån stake i dig?". Sen gick han vidare och jag försökte låtsas som ingenting trots smärtan.

(Anders Eklind 2017, s. 4)

Mannen utsätts för trakasseri vid ett tillfälle och plötsligt förändras mötet, från en blick till handling. Genom att förmedla känslan och orden som uttalades i det ögonblicket vittnar skribenten om att handlingen och situationen är jämställd den som kvinnor utsätts för. Fortsättningen på historien bekräftar vidare att hela situationen fortlöper på det sätt kvinnor berättar, att inte agera själv eller någon i omgivningen. Upplevelsen gör sig påmind, "Det kändes kränkande, särskilt när jag senare lät känslorna ta sig fram" (Eklind 2017, s. 4). Skribenten bekräftar kvinnors berättelser på så sätt att vittnesmålen blir kända nu i och med #metoo och inte direkt när det inträffade. Skribenten vittnar om en situation som blev verklig först senare i livet. Ett utsatt offer som berättar om en handling som inte är jämställd, där offret är en man och utsatt och själv drar paralleller till kvinnors vardag.

Men kränkningen satt kvar och finns där än idag, flera decennier senare, när jag tänker på händelsen. Det som jag utsattes för som ung man, är väl egentligen inget att orda om, jämfört med vad kvinnor utsatts och utsätts för i vardagen. Men det kanske kan vara värt att nämna i sammanhanget.

(Eklind 2017, s. 4)

Skribenten visar i texten förståelse för kvinnornas upplevelser genom hans egen erfarenhet. Det som han skriver om sig själv förringas av han själv.

Berättelsen visar också att övergrepp lever kvar länge, allt som mannen vittnar om kan jämföras med kvinnors berättelser.

Dagen efter polisanmälde jag händelsen efter uppmaning från personer i min närhet, fast jag förstod att det inte skulle leda någon vart. Min anmälan lades ned, såklart.

(Linnea Brundell 2017, s. 4)

Utifrån det stöd som skribenten fick från sin omgivning görs en anmälan men skribenten vet redan från början att det inte är jämställt i samhället och är inte förvånad när anmälan lades ned och förövaren inte får sitt straff. Genom att övertygas av andra att agera och sedan inte få rättvisa och fallet prövat utan fallet läggs ned, visar det på att kvinnor är offer. Offret är så van att vara den som utsätts och tar för givet att inget kommer att göras åt den allvarliga händelsen.

I början var jag stolt över min reaktion, över att jag ändå hanterat det så bra. Och att det ju ändå inte var så farligt. Det hände ju inget på riktigt – det kunde ju ha gått så mycket värre. Det var åtminstone det jag intalade mig själv.

(Brundell 2017, s. 4)

En kvinna berättar utifrån sin upplevelse om en händelse där hon blev utsatt och agerar enligt sättet som förväntas. Detta för att visa på att det är något som kvinnor kan få stå ut med eller bli utsatta för. Därmed förringar kvinnan händelsen och sin egen uppfattning om händelsen. Kvinnors föreställning om jämställdhet rubbas.

Förbannad, beklämd och besviken över att vi inte lever i en jämlik värld.

(Linda Lundin 2017, s. 4)

Skribenten är helt uppgiven och räknar inte med att något kommer att göras åt situationen med kvinnor och män som inte är jämställda. Vi, avser kvinnor och som så många gånger tidigare behöver arbetet för jämställdheten genomsyra hela samhället. Kvinnors utsatthet tas för något självklart men genom att tillsammans, både kvinnor och män, göra något för jämställdheten är det möjligt att förändra. Kvinnorna känner redan till hur samhället fungerar och nu ska inte bara kvinnorna utan även männen ta ansvar och hjälpa till för ett mer jämställt samhälle.

Jag vet att det händer, varje dag, men när vi tillsammans går ut och berättar blir det så tydligt. Att något så hemskt har blivit något vardagligt för många kvinnor. (Micaela Toresson 2017, s. 4)

Skribenten delar och känner igen sig i de berättelser som framkommer. Ett konstaterande för kvinnors del och något som pågår i samhället.

Vi är många kvinnor som går ut nu och sätter ner foten, men det jag också skulle vilja se är fler män som säger ifrån.

(Toresson 2017, s. 4)

Alla kvinnor, inklusive skribenten själv, är beslutsam men vädjar till männen som bevittnar trakasserier att stödja de kvinnor som utsätts och våga säga ifrån.

Din fru eller flickvän, din mamma och din kollega har garanterat blivit utsatt på något sätt. Det är dags att få ett slut på det nu. Säg ifrån och stå upp för dina, medmänniskor. Tillsammans kan vi uppnå en förändring.

(Toresson 2017, s. 4)

Kvinnor och män är jämställda om de agerar för att hjälpa varandra. Skribenten menar att det är främst män som måste ändra sitt beteende och även bli mer medvetna om och se när män begår trakasserier och övergrepp. En uppmaning till handling. Kvinnor och män delas in i varsitt kollektiv där män begår övergrepp och kvinnor är offer. Här riktar sig skribenten till männen som läser. Följande citat visar på ett problem med jämställdhet där ingen vågar berätta.

Genom att offentliggöra dessa berättelser har tystnadskulturen äntligen brutits.

(Alm Ericson, Pertoft, Karlgren & Metz 2018, s. 3)

Citatet visar på att detta varit ett problem som funnits i det tysta, det går att jobba vidare mot jämställdhet när problemen kommer fram. Rädsla har funnits och därmed har inte tystnadskulturen kunnat brutits tidigare. När en kvinna offentligt berättat om övergrepp och andra kvinnor också gör det i ett gemensamt drag, vågar flera berätta. En tystnadskultur antyder att det är något som det inte talas om, utan har varit dolt.

Med detta citat påstås att det finns en tystnadskultur som pågått länge men som ingen har bekräftat.

Orättvisorna har pågått alldeles för länge och nu måste vi kraftfullt agera för att bryta destruktiva, patriarkala föreställningar och skapa nya jämställda normer.
(Alm Ericson et al 2018, s. 3)

För ett mer jämställt samhälle måste patriarkatet brytas ned. Eftersom det är patriarkatet som sätter stop för ett jämställt samhälle. För att genomföra förändringar måste männen ge plats för kvinnor i samhället. Männen är de som bidrar till patriarkatet eftersom de ges mer makt och utrymme för att utöva makt, detta är därför också en anledning till att dessa strukturer måste brytas. Om patriarkatet får fortgå kan det inte bli jämställt mellan män och kvinnor. Skribenterna skriver om kvinnor och män och att de inte är jämställda. Detta citat påstår att människor inte lever i en jämställd värld och att det är patriarkatet som styr. Patriarkatet står för att det är män som är över kvinnor och styr och detta ses som en typ av sanning och utgår från det för att kunna påstå att det behövs jämställda normer. Män och kvinnor samlas här i varsitt kollektiv, männen i och med patriarkatet och kvinnorna som ska få det bättre. Däremot förklaras inte vilka vi är, vilket kan tolkas som att det är kvinnorna som ska bryta destruktiva patriarkala föreställningar.

Resultat jämställdhet

Det tredje temat som framkommit i analysen var aspekter om jämställdhet, i fyra av sexton artiklar återfanns jämställdhet men uttryckt i form av en individuell eller samhällelig aspekt utöver aspekten tystnadskultur. Tystnadskultur fanns i samtliga teman.

De olika aspekterna var samhälleligt vinklad jämställdhet, individuellt vinklad jämställdhet och tystnadskultur. Samhälleligt vinklad jämställdhet syftade på ansvar sett ur arbetsgivarens perspektiv, att kvinnor inte ska bli trakasserade på jobbet. Det var även utifrån detta perspektiv samhälleligt vinklad jämställdhet som anställd och i samhället generellt ska ses. Kvinnor och män måste tillsammans ha skapat ett jämställt samhälle. Männen måste även ha stöttat kvinnorna. Individuellt vinklad jämställdhet syftade på kvinnor som var utsatta i vardagen och därmed var kvinnor inte jämställda

med männen. Tystnadskultur relaterades till det hedersrelaterade våldet och kvinnor vågade inte berätta på grund av rädsla. Inom tystnadskultur har även kvinnor delat sina berättelser eftersom samhället inte var jämställt. Med dessa berättelser som uppmärksammats har jämställdheten kommit en bit på väg. Kvinnor och män beskrevs som kollektiv.

Slutdiskussion

Vi lyfter i diskussionen aspekter av följande teman; sexuella trakasserier, makt och jämställdhet som kommit fram i analyserna. Dessa aspekter bidrog till föreställningar av uppropet #metoo samt kvinnor och män. Det är också i diskussionen vi har lagt fram våra slutsatser och resonemang kring analysen och resultatet. Vi kopplade till teorier om journalistik och doxa.

Det första temat vi har berört var aspekter om sexuella trakasserier. Kvinnor delar berättelser där sexuella trakasserier kommit fram under hashtaggen #metoo. Hvitfelt menade att journalistiken skildrade verkliga människor för att visa på äkthet (1988, s. 107). Kvinnorna som skildras i artiklarna i vår analys handlar om verkliga människor, under #metoo. Dessa kvinnorna har utsatts för sexuella trakasserier. I detta tema har endast två av totalt sexton artiklar identifierats. Vi förväntade oss att de flesta artiklar specifikt skulle handla om ämnet sexuella trakasserier. Uppropet #metoo har gett upphov till andra aspekter än sexuella trakasserier. I resultat av analyserna framkom att flertalet av artiklarna främst berörde ämnet makt, ur olika aspekter.

En slutsats visade kvinnor som blev utsatta för sexuella trakasserier i generella ordalag, genom att kvinnor benämns som grupp. Exempelvis då kvinnor, allmänt, utsätts för sexuella trakasserier i arbets- och föreningsliv. Till gruppen räknades även flickor. Till exempel kan något som många människor tror på eller tar som sanning ändras eller upprätthållas (Lindqvist 2016, s. 68). Tron på att kvinnor och flickor har utsatts för sexuella trakasserier förstärks liksom tron på att männen är de som begått sexuella trakasserier upprätthålls. Det framkom endast en skildring av en kvinnas berättelse där hon blivit utsatt för sexuella trakasserier, denna artikel var därför unik i den här undersökningen. Hvitfelt menade att händelser har fått stor uppmärksamhet utifrån att kollektiva händelser har personifierats (1988, s. 111).

I upproppet #metoo personifieras kvinnor och flickor som kollektiv och individ, en hög igenkänningsfaktor bidrog till det stora genomslag upproppet har fått. I andra fall har det framkommit att kvinnor har berättat om när de blivit utsatta, men det skrivs inte om enskilda individers upplevelser. I en krönika reflekterar skribenten om alla olika berättelser som framkommit under #metoo upproppet (Svanborg-Sjövall 2017). Några berättelser skildrar inte så allvarliga händelser och vissa anses däremot vara allvarliga brott (Svanborg-Sjövall 2017). Exempel på ett grovt brott återfanns endast i ett analyserat citat i en artikel, då en man har förgripit sig på en kvinna. Förövaren var en man och benämns i allmänna termer och den som har begått sexuella trakasserier utan några rättsliga konsekvenser. I och med att kvinnor har utsatts för sexuella trakasserier och män var förövare råder en tystnadskultur. I temat sexuella trakasserier var tystnadskultur den enda aspekten. Män har framställts som förövare och finns i alla samhällsklasser, männen var de som utförde övergreppen.

Det andra temat som framkom i analysen var aspekter om makt. I detta tema har tio av totalt sexton artiklar identifierats. Vår uppfattning utifrån analysen var att män utövar makt och #metoo-upproppet främst handlade om detta. Det vill säga att uppfattningen av upproppet i lokaltidningarna som framträdde var främst makt. Det kan också finnas olika doxor under olika tidsperioder (Mral, Gelang & Bröms 2016, s. 33). I denna undersökningen är det främst makt som framkommit när tidningarna har konstruerat #metoo-upproppet samt kvinnor och män. Därmed har doxa i denna undersökning formats av främst makt som relateras till män, kvinnor och #metoo-upproppet.

En av de aspekter som framkom i temat makt var ansvar. I analysen ska ansvaret delas av alla män och det var alla mäns ansvar att inte missbruka sin makt. Det går också att utläsa att mannen som innehar makt, var den som ska uppmana andra män med makt, att stå upp och ta ansvar för kvinnors situation. Med andra ord menas att män är fega som inte står upp för kvinnor som är maktlösa. Inte bara de män som var förövare utan alla män oavsett förhållande till situationen var fega. Vi ser detta som om att männen inte längre bara kan se tiggande på, när andra män utövar makt mot kvinnor, utan nu måste de agera. I en krönika belyser skribenten en annan sida som vi inte har funnit i analyserna av artiklarna, den då kvinnor anmäler män utan grund för detta (Svanborg-Sjövall 2017). Däremot anser skribenten att de män som är skyldiga ska ta sitt straff och därför ska kvinnor ta ansvar och anmäla (Svanborg-Sjövall 2017).

Makt framkommer även som allas ansvar i samhället, både mäns och kvinnors. Problematiken ligger i att alla måste ta ansvar och inte fortsätta bidra till maktmissbruk. Alla var offer, unga killar, inte bara kvinnor, offer för kulturen i samhället. Två skillnader på ansvar, antingen männen eller kvinnorna.

En annan aspekt av makt som trädde fram i analyserna var kvinnors maktlöshet. Kvinnors maktlöshet framkommer i form av den hederskultur som kvinnor i vissa kulturer var utsatta för. Hederskultur framkom dock i olika temaartiklar, i den om makt respektive tema jämställdhet. Makten utövas av hela omgivningen mot de kvinnor som var kontrollerade. Genom maktlösheten förmår inte kvinnorna träda fram. Maktlösheten upprätthålls av männen där kvinnor som blivit utsatta för trakasserier eller övergrepp och inte får gehör i sitt vittnesmål. Kvinnors vittnesmål om trakasserier tas inte på allvar för att det var männen som dominerade.

Männens karriärer inom politiken fortsätter och med detta innehar patriarkatet fortsatt stark makt. Det framkom att patriarkatet dominerar inom den politiska sfären och att männen därmed behåller sin makt i samhället.

En annan aspekt av makt var den som framkom i de citat som visar på hur staten reglerar genom lagstiftning. Männen kan fräntas makt genom att makten de utövar regleras av en ny sexualbrottslag. Förändringen innebar att männen inte ska ha möjlighet att efterkonstruera situationen där en kvinna har blivit utsatt.

En aspekt i temat makt var tystnadskultur, något som män bidrar till. Männen var förövare och innehar maktpositionen. Kvinnorna tog inte initiativet till att bryta tystnadskulturen och i det här fallet var det kvinnornas ansvar att göra det.

En aspekt var det maktmissbruk som utövades av männen, något som funnits i hela samhället och genom hela historien fram till idag. Förtryck förekom inom aspekten maktmissbruk och i vardagen blev kvinnor utsatta för maktmissbruk, såväl i privatlivet som arbetslivet. Journalistiken har granskat verkligheten i samband med #metoo-uppropet vilket gör att maktförhållanden synliggjordes i tidningarna mellan kvinnor och män. Strömbäck menar att verkligheten måste skildras objektivt och vikten av att förhålla sig professionell och granskande till ämnet (Strömbäck 2003, ss. 14, 29).

Det tredje temat som framkommit i analysen var aspekter om jämställdhet, i fyra av sexton artiklar återfanns jämställdhet men uttryckt i form av en individuell eller samhällelig aspekt utöver aspekten tystnadskultur.

Ett exempel från nöjesbranschen visade att samhället inte var jämställt. Genom att kvinnor på Golden Globe - galan klädde sig i en enhetlig färg och inte på något sätt sticker ut gentemot varandra, uppfattas aktionen som ett agerande för jämställdhet (Kyngäs & Forsblom 2018, s. 3). Underförstått att männen oftast bär enhetlig klädsel till form och färg. Kvinnors manifestation markerade för jämställdhet och mot sexuella trakasserier. Jämställdheten kräver människors engagemang. Här menades både män och kvinnor. För att nå målet med ett jämställt samhälle behövs ett starkt deltagande från ung och gammal såväl som kvinnor och män. När det talades om jämställdhet i artiklarna visade det att kvinnorna som nu berättat och männen som inte tagit ställning, har ett gemensamt ansvar att tillsammans skapa ett jämställt samhälle. I den aktuella forskningen visades att när något inträffat synliggjordes hur blickarna koncentrerades inom journalistik mot “[...] de som har makt, inflytande och kändisskap” (Strömbäck 2008, s. 23). I temat jämställdhet i vår undersökning har vi funnit endast en artikel som relaterade till nöjesbranschen, vi drar slutsatsen att nöjesbranschen i denna undersökning inte fick stort utrymme.

Aspekten en samhälleligt vinklad jämställdhet kan ses utifrån rollen som det ansvar som arbetsgivaren har. Samhället har inte blivit jämställt eftersom kvinnor har blivit utsatta för trakasserier i arbetslivet. Det vi menar med en samhällelig jämställdhet var utifrån perspektivet som anställd, arbetsgivarperspektiv eller i samhället generellt. En annan infallsvinkel enligt skribenten var perspektivet som arbetsgivare och risken att ta parti för den part som anmäler och fäller den anklagade utan prövning (Svanborg-Sjövall 2017). Bilden av jämställdheten reflekterade det patriarkala samhället vilket uppfattades som ett hinder på vägen mot ett jämställt samhälle. Visionen att män och kvinnor ska vara jämställda i samhället. I uppropet har kvinnor klivit fram och männen måste stötta handlingen, annars kommer inte jämställdheten att uppnås. Med männens stöd uppfattas uppropet som om att det verkligen är möjligt att genomföra förändringar. När man talar om män i tema jämställdhet har vissa män redan uppnått en jämställd roll, de ska vara förebilder för alla män.

Den andra aspekten som framkom i temat jämställdhet var vinklad mot den individuella sfären och artiklarna pekade på det som sker i vardagen. Om kvinnor inte blivit utsatta och trakasserade så blir samhället jämställt. Genom att kvinnor har blivit utsatta i vardagen och var vana vid det, visar det att samhället inte är jämställt. Vad som måste förändras. Genom att alla agerar tillsammans är det möjligt att uppnå ett jämställt samhälle. Det går att tolka att kvinnor inte är jämställda med männen. Männen har möjlighet att påverka utvecklingen för individen, det vill säga för kvinnor. Kvinnor som har utsatts behöver stöd från omgivningen. Det här var ett tydligt exempel på en individuell aspekt, där kvinnor inte var jämställda, utan fortfarande blir orättvist behandlade. I och med #metoo-upproppet synliggjort att jämställdhet var ett utbrett problem.

Tystnadskultur var en aspekt som framträdde i detta tema, genom att kvinnors berättelser kommit fram och visar på väg mot ett jämställt samhälle. Det hedersrelaterade våldet speglade aspekten tystnadskultur, kvinnor vågar inte berätta på grund av rädsla.

Gemensamma nämnare förekom i samtliga teman, dessa var att män beskrevs genomgående främst som förövare och de som måste ta ansvar och ändra sitt beteende. Männen beskrevs även som de som innehade maktpositioner och utnyttjade detta. Män sågs som kollektiv och respekterade inte kvinnor och flickor. Kvinnor beskrevs som offer och de som utsattes. Detta visades genom maktlöshet och utsatthet i vardagen. Tystnadskultur återfanns som aspekt i alla teman, i form av kvinnors ansvar att berätta och i ett fall kvinnors ansvar att fler berättelser kommer fram.

Avslutningsvis kan vi säga att #metoo-upproppet i de Gävlebaserade lokaltidningarna Arbetarbladet och Gefle Dagblad innefattade sexuella trakasserier samt makt och jämställdhet och aspekter av dessa teman. Således har det empiriska materialet utgått från verkligheten och den journalistiska formen (Hvitfelt 1988, s. 108) med sin doxa. Det framkom att makt och aspekter om makt var mest tydlig.

Sammanfattning

Uppsatsens övergripande fråga handlar om hur de två Gävlebaserade lokaltidningarna Arbetarbladet och Gefle Dagblad har konstruerat #metoo-upproppet samt kvinnor och män?

Mer konkret syftar analyserna mot att försöka bestämma och identifiera de värderingar, gemensamma ideal och den värdegrund som strukturerar föreställningar om kvinnor, män och relationerna mellan könen och som kommer till uttryck i texterna.

Utifrån våra kriterier valdes sexton artiklar ut under en period av sex månader med start i oktober 2017. I ett första steg analyserades det empiriska materialet, i nästa steg detaljstuderades artiklarna. Vi identifierade aspekter om sexuella trakasserier, makt och jämställdhet. Dessa delades sedan in i teman. De teoretiska utgångspunkterna var doxa och teorier om journalistik. Upproppet #metoo har gett upphov till andra aspekter än sexuella trakasserier. Det mest tydliga resultat som framkom i analysen var att aspekter om makt återfanns i majoriteten av artiklarna. Ett annat resultat som framkom i analysen, var att aspekten tystnadskultur fanns i samtliga teman om makt, sexuella trakasserier och jämställdhet. Däremot i temat sexuella trakasserier kom inte någon ytterligare aspekt fram. I temat jämställdhet har vi även identifierat aspekterna offentlig och individuell utöver aspekten tystnadskultur. Med offentlig menar vi hur samhället pratar om jämställdhetsfrågor och även offentligheten ur ett arbetsgivarperspektiv. Med privat aspekt menas jämställda förhållanden i vardagen.

Ursprungligen var vår bild av #metoo att upproppet främst skulle handla om sexuella trakasserier. Genom denna hashtag förmedlades berättelser som vittnar om hur kvinnor blivit utsatta för sexuella trakasserier. Avslutningsvis har vi genom analys av artiklarna funnit att #metoo främst handlar om makt och olika aspekter av makt.

Fortsatt forskning

I denna undersökning har många frågor aktualiserats som väcker tankar och möjligheter för vidare forskning. Genom att jämföra hur #metoo framställs i artiklar i landsortstidning respektive rikstidningar eller i olika regioner eller andra länder, är det möjligt att antingen analysera på djupet eller att generalisera utifrån ett bredare perspektiv. Eftersom uppropet #metoo är nytt kan det vara av intresse att studera förändringar i debatten i olika tidsperioder. Hur ser #metoo ut om ett år eller om fem år? Fortlever debatten utifrån de aspekter om teman – sexuella trakasserier, makt och jämställdhet som vi identifierat.

Referenser

Litteraturförteckning

Hellspong, L., 2001. *Metoder för brukstextanalys*. Lund: Studentlitteratur

Hellspong, L. & Ledin, P. 1997. *Vägar genom texten: handbok i brukstextanalys*. Lund: Studentlitteratur

Hvitfelt, H., 1988. Om den journalistiska formens betydelse. I Carlsson, Ulla (red.). *Forskning om journalistik: en antologi från NORDICOM-Sverige*. Göteborg: Nordiska dokumentationscentralen för masskommunikationsforskning (NORDICOM)

Kjeldsen, J. E., 2008. *Retorik idag: introduktion till modern retorikteori*. Lund: Studentlitteratur.

Lindqvist, J., 2016. *Klassisk retorik för vår tid*. 2:a uppl. Lund: Studentlitteratur.

Mral, B., 2013. Inledning: Retorik, risk och kris. I Mral, Brigitte & Vigsø, Orla (red.) *Krisretorik: retoriska aspekter på kriskommunikation*. Karlstad: Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) i samarbete med Retorikförlaget

Mral, B., Gelang, M. & Bröms, E., 2016. *Kritisk retorikanalys: text, bild, actio*. Ödåkra: Retorikförlaget.

Nord, L. & Strömbäck, J., 2004. Journalistik, medier och demokrati. I Nord, Lars & Strömbäck, Jesper (red.). *Medierna och demokratin* Lund: Studentlitteratur, ss 11–46

Strömbäck, J. 2003. *Medierna som fjärde statsmakt – en studie av innebörden av begreppet granskande journalistik* Studier i politisk kommunikation
ISRN DMI-FoU-29-SE

Stakston, B., 2011. *Gilla! dela engagemang, passion och idéer via sociala medier*. 3:e uppl. Stockholm: Idealistas.

Vigsö, O., 2010. Retorisk analys. I M. Ekström & L. Larsson. (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur, ss. 215–242.

Artiklar

Alm Ericson, J., Pertoft, M., Karlgren, R. & Metz, T., 2018. Vi ger inte upp förrän vi har fått en jämställd värld utan övergrepp. *Gefle Dagblad*, 1 januari, s. 3.

Arvidsson, L., 2017. Tystnaden ekar efter dem som gått för tidigt. *Arbetarbladet*, 23 november, s. 3.

Bjerkén, B. et al., 2017. Inga unika strukturer i politiken. *Gefle Dagblad*, 16 december, s. 3.

Greider, G., 2017. Vi män behöver bli modigare!. *Arbetarbladet*, 20 oktober, s. 2.

Henning, G., 2017. Efter #metoo - Mittmedia ett av flera medieföretag som ska granskas av DO. *Arbetarbladet*, 24 november, s. 6.

Igelström Nordahl, E., 2017. Bea tar #metoo-kampanjen vidare - vill nå ut till unga. *Gefle Dagblad*, 13 november, s. 8.

Ismail, B., 2017. Årets svensk får inte fortsätta i Vänsterpartiet. *Gefle Dagblad*, 1 december, s. 2.

Johansson, M. & Lundgren, E., 2018. Regeringen skärper nu straffen för sexualbrott. *Gefle Dagblad*, 8 januari, s. 3.

Juggas, B., 2017. #metoo och äppelträd. *Arbetarbladet*, 15 november, s. 22.

Kyngäs, M. & Forsblom, J., 2018. Sexuella trakasserier måste stoppas. *Arbetarbladet*, 12 januari, s. 3.

Lundgren, E., 2017. Vana vid ständig beredskap. *Arbetarbladet*, 20 oktober, s. 3.

Lysén, E., 2017. #Metoo har förändrat Sverige. *Gefle Dagblad*, 29 december, s. 3.

Sjöstedt, S., 2017. Ingen mer tystnad nu #imaktenskorridorer. *Arbetarbladet*, 22 november, s. 3.

Sund, M., 2017. #metoo har inte gått till överdrift. *Arbetarbladet*, 17 december, s. 3.

Svensson, M., Persson, A.-H. & Schmidt, C., 2017. Kränkningar kan aldrig accepteras. *Gefle Dagblad*, 26 november, s. 3.

Brundell, L. Eklind, A. Lundin, L. Toresson, M. Wågström, J., 2017. "Kan inte avgöra om jag är med på det eller inte". *Arbetarbladet*, 20 oktober, s. 4.

Webb

Gunther, M., 2018. Metoo: Koden som förändrade världen. *Dagens Nyheter*, 4 mars.
<https://www.dn.se/nyheter/vetenskap/metoo-koden-som-forandrade-varlden/> Hämtad 17 maj 2018.

Kantor, J. & Twohey, M., 2017. Harvey Weinstein Paid Off Sexual Harassment Accusers for Decades. *The New York Times*, 5 oktober.
<https://www.nytimes.com/2017/10/05/us/harvey-weinstein-harassment-allegations.html>
Hämtad 17 maj 2018.

Svanborg-Sjövall, K., 2017. Handlar #metoo verkligen om integritet?. *Smedjan*, 23 november.
<https://timbro.se/smedjan/handlar-metoo-verkligen-om-integritet/>
Hämtad 20 september 2018

Strömbäck, J. (2008). *På nyhetsmediernas agendor: En studie av hot och risker i det svenska nyhetsurvalet i morgonpress, kvällspress och TV* (Studier i politisk kommunikation). Sundsvall. Hämtad 2018-11-26

Strömbäck, J. & Johansson, B. (2017) *När bjälken sitter i betraktarens ögon: om fientliga-medier fenomenet*. Institutet för mediestudier. Misstron mot medier
<http://mediestudier.se/publikationer/misstron-mot-medier/>

Hämtad 2018-11-30